

Это цифровая копия книги, хранящейся для потомков на библиотечных полках, прежде чем ее отсканировали сотрудники компании Google в рамках проекта, цель которого - сделать книги со всего мира доступными через Интернет.

Прошло достаточно много времени для того, чтобы срок действия авторских прав на эту книгу истек, и она перешла в свободный доступ. Книга переходит в свободный доступ, если на нее не были отданы авторские права или срок действия авторских прав истек. Переход книги в свободный доступ в разных странах осуществляется по-разному. Книги, перешедшие в свободный доступ, это наш ключ к прошлому, к богатствам истории и культуры, а также к знаниям, которые часто трудно найти.

В этом файле сохранятся все пометки, примечания и другие записи, существующие в оригинальном издании, как минимум о том долгом пути, который книга прошла от издателя до библиотеки и в конечном итоге до Вас.

Правила использования

Компания Google гордится тем, что сотрудничает с библиотеками, чтобы перевести книги, перешедшие в свободный доступ, в цифровой формат и сделать их широкодоступными. Книги, перешедшие в свободный доступ, принадлежат обществу, а мы лишь хранители этого достояния. Тем не менее, эти книги достаточно дорого стоят, поэтому, чтобы и в дальнейшем предоставлять этот ресурс, мы предприняли некоторые действия, предотвращающие коммерческое использование книг, в том числе установив технические ограничения на автоматические запросы.

Мы также просим Вас о следующем.

- Не используйте файлы в коммерческих целях.
Мы разработали программу Поиск книг Google для всех пользователей, поэтому используйте эти файлы только в личных, некоммерческих целях.
- Не отправляйте автоматические запросы.
Не отправляйте в систему Google автоматические запросы любого вида. Если Вы занимаетесь изучением систем машинного перевода, оптического распознавания символов или других областей, где доступ к большому количеству текста может оказаться полезным, свяжитесь с нами. Для этих целей мы рекомендуем использовать материалы, перешедшие в свободный доступ.
- Не удаляйте атрибуты Google.
В каждом файле есть "водяной знак" Google. Он позволяет пользователям узнать об этом проекте и помогает им найти дополнительные материалы при помощи программы Поиск книг Google. Не удаляйте его.
- Делайте это законно.
Независимо от того, что Вы используете, не забудьте проверить законность своих действий, за которые Вы несете полную ответственность. Не думайте, что если книга перешла в свободный доступ в США, то ее на этом основании могут использовать читатели из других стран. Условия для перехода книги в свободный доступ в разных странах различны, поэтому нет единых правил, позволяющих определить, можно ли в определенном случае использовать определенную книгу. Не думайте, что если книга появилась в Поиске книг Google, то ее можно использовать как угодно и где угодно. Наказание за нарушение авторских прав может быть очень серьезным.

О программе Поиск книг Google

Миссия Google состоит в том, чтобы организовать мировую информацию и сделать ее всесторонне доступной и полезной. Программа Поиск книг Google помогает пользователям найти книги со всего мира, а авторам и издателям - новых читателей. Полнотекстовый поиск по этой книге можно выполнить на странице <http://books.google.com/>

*Sbornik za narodni
umotvorenii□a□, nauka i ...*

Bulgaria. Ministerstvo na narodnata prosveta, Bŭlgarska akademii□a na naukite, Bŭlgarsko knizhovno druzhestvo

СБОРНИКЪТЪ

ЗА

НАРОДНИ УМОТВОРЕНИЯ, НАУКА И КНИЖНИНА

ИЗДАВА

МИНИСТЕРСТВОТО НА НАРОДНОТО ПРОСВѢЩЕНИЕ.

КНИГА VI.

СОФИЯ
ДЪРЖАВНА ПЕЧАТНИЦА
1891.

Съдържание.

Наученъ отдѣлъ.

	Стр.
В. Цоневъ. За ударението въ български езикъ	3
М. Ивановъ. Палеографически, граматически и критически особености на Пирдопския апостолъ	83
Л. Милетичъ. Стари пътувания прѣзъ България I и II	113
Д-ръ Х. Кесяковъ. Стари пътувания прѣзъ България. III Рико	167
Н. Д. Шишъ. Къмъ статията „Стари пътувания прѣзъ България въ посока на римския воененъ пѣть отъ Бѣлградъ за Цариградъ“	172
Д-ръ Х. Кесяковъ. Положението на България къмъ края на 15 вѣкъ	177
Ив. Брожа. Плаването на философа и историка Аррияна около брѣговетъ на Черно море	182
А. Шоповъ. Кодексъ на Охридската патриаршия	192
Д. Матовъ. Къмъ критическото четене на дакословѣнскитѣ текстове	226
М. Драгомановъ. Славянскитѣ прѣправки на Единовата история	239
Д-ръ П. Т. Гудевъ. Българскитѣ ръкописъ въ Ватиканъ	311
С. Юриничъ. Пещерата Поличка при Дрѣновския манастиръ Св. Архангелъ Михаилъ	362
П. Черновѣждъ. Нѣколко записки отъ сегашния вѣкъ	379
П. Р. Славейковъ. Разни бѣлѣжки	426
Материяли за историята на българското възраждане	443

Книжовенъ отдѣлъ.

К р и т и к а.

Д-ръ И. Д. Шишмановъ. „Český lid“, sborník věnovaný studiu lidu českého v Čechách, na Moravě, ve Slezsku a na Slovensku. Ročník I, číslo 1. (Ческий народъ, сборникъ посветенъ на изучаванieto на ческия народъ въ Ческо, въ Моравско, въ Силезко и въ Словацко) година I, брой 1	3
Д-ръ Ив. Д. Шишмановъ. Glasnik zemaljskog muzeja u Bosni i Hercegovini, Urednik Kosta Nörmann, vladin savjetnik. Гласник земалског музеја у Босни и Херцеговини, уредник Коста Херман, владин савѣтник. Сарајево. Година 1889, кн. I, II, III, IV, год. 1890, I, II, III, IV, год. 1891, кн. I, II, III, гол. 8°. Веѣка кн. 5—10 коли. Печатъ съ кирилица и латиница	6
М. Драгомановъ. Живая Старина. Периодическое издание отдѣленія этнографіа имп. Русскаго Географическаго общества подъ редакціа предсѣдателя въ отд. этногр. В. И. Ламанскаго. Вып. II и III	11
Ив. Кравковъ. Пѣсни по говора на г. Котель, записаль Г. Кировъ; Министерски Сборникъ кн. I и II, — кн. I стр. 68	19
В. Цоневъ. Кориоланъ, трагедия въ 5 дѣйствія въ стихове. Прѣвелъ отъ руски Ц. Т. Трифоновъ	27

Б. Цоневъ. Кралъ Лиръ, трагедия въ 5 дѣйстви, въ стихове, прѣвелъ отъ руски Т. Ц. Трифоновъ	Стр. 40
Д-ръ Георговъ. Емилия Галотти, трагедия въ петъ дѣйстви отъ Е. Лессинъ. Прѣведе отъ нѣмски Д-ръ К. К. Кръстевъ. Кратко изложение на съдържанието на Е. Га- лотти. Емилия Галотти. Естетически анализъ на трагедията отъ Куно Фишеръ. Първо издание. Пловдивъ 1890	42

Народни умотворения.

I.

1. Пѣсни периодически и религиозни.

а) Коледни обичаи, пѣсни и благослови.

Отъ Ловчанско, записалъ Тр. Хр. Трифоновъ	3

б) Лазарски пѣсни.

Отъ Костурско (Македония), доставилъ Д. Матовъ	7
„ Царибродско, записалъ Ц. Сталвайски	17

в) Разни религиозни.

Отъ Дупничко, записалъ свещ. Харалампий Рилски	18
„ Севлиево, записалъ Н. Г. Бакаловъ	19

2. Пѣсни изъ личния животъ.

Отъ Орхание, записала Мария Илчева	20
„ Търновско, записалъ Ц. Бакаловъ	21
„ Малко-Търновско (Одрински вилаетъ), записалъ Ст. Шивачевъ	23
„ Разложко (Македония), записалъ Н. Нехтънинъ	27
„ Солунско, записалъ Д. Матовъ	29

3. Пѣсни изъ челядия животъ.

Отъ Самоковско, записалъ Хр. Марковъ	29
„ Ихтиманско, записалъ Маринъ Нетковъ	39
„ Горня-Джумал (Македония), записалъ А. П. Стоиловъ	40

4. Пѣсни изъ общественния животъ.

Отъ Елена (Търновско), записалъ Ил. Бопчевъ, съобщава Н. Бопчевъ	44
„ Тръвна, записалъ Хр. Н. Даскаловъ	45
„ Габрово, записалъ Н. Стойковъ	46
„ Ловчанско, записалъ П. Н. Войниковъ	47
„ Тетевенско, записалъ Х.	48

5. Пѣсни изъ политическия животъ.

Отъ Дебърско, записалъ Трайчо Атанасовъ	50
„ Горно-Джумайско (Македония), записалъ А. П. Стоиловъ	54
„ Демир-Хисарско (Македония), записалъ Ст. Д. Божевъ	55
„ Търновско, записалъ Ц. Бакаловъ	64

6. Народни пѣсни съ мелодии.

Отъ гр. Руссе и Руссенския окръгъ, записалъ и нотиралъ Р. С. Коджамановъ	68
„ Ески-Джумал и Османъ-Пазаръ, записалъ и нотиралъ същиятъ	75
„ Шуменско и Търновско, записалъ А. Стояновъ	79
„ разни страни на България, събралъ и нотиралъ А. Стояновъ	84

II.

1. Тълкувания на природни явления, разни народни вѣрвания и прокобявания. Стр.	
Отъ Царибродско, записалъ Цано Сталийски	89
„ Тръвна, записалъ Хр. Н. Даскаловъ	91
„ Троянско, записалъ Ив. Памукчиевъ	93
2. Баянии, врачувания и лѣкувания.	
Отъ Битоля (Македония), записалъ М. К. Цѣпенковъ	94
„ Орханье, записала Мария Илчева	98
3. Приказки за зли духове и др.	
Отъ Прилѣпъ, записалъ М. К. Цѣпенковъ	101
„ Ломско, записалъ Ив. К. Салунджиевъ	110
„ Орханье, записала Мария Илчева	111
4. Приказки за черковни лица и явления.	
Отъ Прилѣпъ, записалъ М. К. Цѣпенковъ	113
„ Велесъ (Македония), записалъ Ив. Крайничанецъ	122
5. Приказки изъ челядния и общественъ животъ.	
Отъ Тръвна, записалъ Хр. Н. Даскаловъ	123
„ Троянъ, записалъ Ив. Памукчиевъ	125
„ Софийско, записалъ Д. Стойковъ	126
„ Прилѣпъ, записалъ М. К. Цѣпенковъ	129
6. Прѣдания за лица и мѣста.	
Отъ Орѣхово, записалъ Хр. Н. Даскаловъ	132
„ Софийско, записалъ Д. Стойковъ	135
„ Воденско (Македония), записалъ Вангелъ Дойчевъ	138
7. Басни и аполози.	
Отъ Рѣсенъ (Македония), записалъ Хр. Добревъ, доставилъ Д. Мирчевъ	139
„ Софийско, записалъ Д. Стойковъ	140
„ Прилѣпъ, записалъ М. К. Цѣпенковъ	142
8. Приказки фантастически и смѣшни.	
Отъ Стара-Загора, записалъ Г. П. Русески	146
„ Леринско (Македония), записалъ Н. Настевъ	164
„ Ахъръ-Челебийско, записалъ Ст. Н. Шишковъ	173
9. Пословици.	
Отъ Ахъръ-Челебийско, записалъ Ст. Н. Шишковъ	181
„ Ломско, записалъ Ив. П. Салунджиевъ	204
10. Гатанки.	
Отъ Пирдопъ, записалъ В. П. Дюлгеровъ	205
11. Народни клетви.	
Отъ Щипъ (Македония), записалъ М. А. Чачаровъ	206
12. Дѣтски залъгалки, игри и пр.	
Отъ Тръвна, записалъ Хр. Н. Даскаловъ	218

13. Народни обичаи.		Стр.
Отъ Лозен-Градско или Кърк-Клисийско (Одрински вилаетъ), записалъ Ст. С. Русевъ		224
„ Ломско, записалъ Нв. Д. Сапунджиевъ		227
„ Прилѣвъ, записалъ М. К. Цѣпенковъ		228
14. Материялъ за български рѣчникъ.		
Отъ Орхание, записалъ Ив. Кр. Бешевлиев		232
—————		
Поправки на по-важнитѣ забѣлѣжени погрѣшки		238
—————		
Осемъ изображения на български носии и типове: изъ Берковско, Врачанско, Старо-Загорско и Родопско.		
—————		
Таблица за наблюденията на държавната метеорологическа станция въ София за мѣсецитѣ: Юний, Юлий, Августъ, Септември и Октомври.		

НАУЧЕНЪ ОТДЪЛЪ.

Кодексъ на Охридската патриаршия.¹⁾

Съобщава А. Шоповъ.

Въ града Охридъ и до днесъ се е запазила една часть отъ кодекса на Охридската патриаршия, който се нарича отъ нѣкои стари Охридчани и „*Кондика на св. Климентъ*“. Азъ успѣхъ да добиѣмъ точенъ прѣписъ отъ тая Охридска светиня, която строго се пази отъ Охридчани. Жалното е, че много листа отъ зачалото на тая св. Климентова кондика сж откъснати и не съществуватъ. Не може да се каже колко листа нѣма, защото останалитѣ въ кондиката страници не сж номерирани. Протоколитѣ въ тая книга сж писани на грѣцки; има тукъ-тамъ писано и по

---

¹⁾ Настоящата статия, за която бѣше обявено още въ IV кн. на „Сборника“, бѣше ни вече испратена, когато въ редакцията се получи още единъ прѣводъ на крайна любонитната Охридска кондика, заедно съ единъ точенъ прѣписъ на грѣцкия оригиналъ, който у г. Шопова липсоваше. Съ съгласието на лицето, което ни испраца това копие, ний поставихме срѣщу прѣвода на г. А. Шопова грѣцкия текстъ, за който ето какво ни съобщава отъ своя страна горното лице:

„Цѣлиятъ кодексъ съдържа 15 означени протокола и още двойно число разни актове на патриаршията. Най-стариятъ протоколъ датира отъ 1677-та година Май 1. Хронологическиятъ редъ не е строго запазенъ въ оригинала; сжщиятъ този редъ се държи и тукъ.

„За да го публикувамъ, копирахъ го отъ прѣписа на покойния Георги Бодлевъ; този прѣписъ се пази у г. Иоанчете Карчевъ въ Охридъ, и нему главно се дължи за дѣто българската публика и специалиститѣ ще иматъ една отъ нашитѣ старини. Поменкитиятъ Георги Бодлевъ, който умрѣ прѣди нѣколко години на деведесетъ годишна възраст, бѣше единъ отъ поседѣнитѣ типове на изчезналата вече раса — византийски хронографъ. За него споменува и Григоръ вичъ въ своя „Очеркъ путешествія по Европейской Турциѣ“ и отъ него е черпиль доста свидѣния и уважвания. Прѣписътъ отъ кодекса на сѣка страница е пълненъ съ сѣкакви Бодлеви бѣлѣжки, както обикновенно е ставало въ старо врѣме.

Езика на кодекса е разваленъ грѣцки, византийски; нѣщо повече: Ханъ, който го видѣлъ въ Охридъ, въ своето: *Reise durch die Gbiete des Drin und Vardar*, нарича го просто безграмотенъ и го прѣпорѣчва, като примѣръ на лошъ и разваленъ грѣцки езикъ.

На много мѣста периодитѣ стоатъ безъ никаква свързка; смисълъта е гъмна, или съвсѣмъ отсъствува. Сичкитѣ протоколи и актове сж написани по една формула, която на сѣкаждъ се повтаря, сѣкашъ сж прѣписани отъ единъ общъ типъ.

нѣщо и на славянски. Сичкитѣ уцѣлели страници въ кондиката сж сто и тридесетъ и шестъ. Подъ сѣкой протоколъ архиепископа се е подписвалъ съ зелено мастило. Личжтъ саморжнитѣ подписи и на сичкитѣ синодални архиереи. Задоволявамъ се съ съобщение точния прѣводъ на сичкитѣ, единъ слѣдъ други, протоколи, съхранени въ св. Климентовата кондика; въ тѣхъ се срѣщатъ драгоцѣнни, неизвѣстни до сега, материали не само по историята на Охридската патриаршия.

Ето самото съдържание на тѣзи документи:

† Ἀφιερώθη ὁ παρὼν ἱερός Κώδιξ τῆ ἡμετέρα Ἀρχιεπισκοπῆ τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας, εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἐπικρατείας ἡμῶν καὶ ἔκθεσιν τῶν ὑπομνηματισθησομένων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς πράξεων καὶ ὑποθέσεων. Ὅθεν ὁ ἀποξενώσει τούτον βουλγηεῖς, ὅστις καὶ ἀν' εἶνε, φθόνῃ καὶ κακία κινούμενος, εἶνε τῷ αἰωνίῳ ἀναθέματι ὑπόδικος.

Ἐν' ἔτει Σωτηρίῳ α χ ο ζ! (1677) μηνὸς μαῖου α! Ἰνδικτιῶνος ιε!

Μελέτιος ἐν χριστῷ τῷ θεῷ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας.

Π Ρ Α Ξ Ι Σ α!

† Τῆς ἀγιωτάτης ἐπισκοπῆς Πρεσπῶν ἀνευ προστάτου καὶ ποιμένου ἐναπομεινάσης διὰ τὸν ἐν' αὐτῇ πρῆγῃ ἀρχιερατεύοντα Κοσμῆν καταλιπόντα καὶ ἀνευ τινὸς αἰτίας ἀποδιχάσαντα, προτροπῇ γούν καὶ ἀδείᾳ τοῦ μακαριωτάτου ἡμῶν δεσπότη καὶ ἀρχιεπισκόπου τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας, Κυρίου Κ. Μελετίου, συνεισθήθημεν ἕνδον ἐν τῷ ναφ' τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου (τῆς ἀγίας Σοφίας) οἱ παρευρεθέντες ἡμεῖς Ἀρχιερεῖς καὶ ψύφους κανονικὰς προβαλόντες εἰς εὐρεσιν ἀρμοδίου προσώπου, τοῦ ἀναδεχθῆναι ἀξίως τὴν πνευματικὴν προστασίαν τῆς ἀγιωτάτης ἐκείνης ἐπισκοπῆς, πρῶτον ἐθέμεθα τὸν ὁσιώτατον ἐν Ἱερομονάχοις κύριον Διονύσιον, δεῦτερον τὸν πρῶγῃ Βελεσσοῦ κύριον Μητροφάνην καὶ τρίτον τὸν ὁσιώτατον πατέρα Σύμεον, ἐξ ὧν ὁ πρῶτος εὐρέθη βέλτιστος τοῦ ποιμαίνειν καὶ ἰθύειν τὴν διαληφθεῖσαν ἀγιωτάτην ἐπισκοπὴν τῆς Πρέσπας. Καὶ εἰς ἔνδειξιν καὶ ἀσφάλειαν ἐγράφη καὶ τὸ παρὸν ὑπόμνημα, καὶ κατεστρώθη ἐν τῷ παρόντι ἱερῷ κώδικι τῆς ἀγιωτάτης μεγάλης ἐκκλησίας Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας.

Ἐν ἔτει α χ ο ζ! (1677) μηνὸς Μαΐου ιβ! (12) Ἰνδικτιῶνος ιε!

Π Ρ Α Ξ Ι Σ β!

† Τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας Παρθένιος.

† Τῆς ἀγιωτάτης Μητροπόλεως Πελαγονείας ἀνευ προστάτου ἐναπομεινάσης διὰ τε τοῦ ἐν' αὐτῇ προεδρευόντος πρῶγῃ Ἀχριδῶν κυρίου Γρηγορίου οἰκειοθελῶς παρενησαμένου, ἡμεῖς οὖν οἱ ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ ἀρχιεπισκοπῇ ταύτῃ Ἀχρίδος καὶ πάσης Βουλγαρίας διατελοῦντες ἀρχιερεῖς συνελθόντες καὶ τῇ προστάξει καὶ ἐγκρίσει τοῦ μακαριωτάτου ἡμῶν δεσπότη Κυρίου Κ. Παρθενίου ἕνδον τοῦ ναοῦ τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου εἰσελθόντες, τῆς λεγομένης τοῦ σπηλαίου, ἐν Γρεβενᾷ, καὶ ψήφους κακονικὰς ποιήσαντες, τὸ τίς ἄρα εἶνε ὁ ἀξίος εἰς τὸ προστατεῦειν καὶ ποιμαίνειν τὰ ἐκεῖσε λογικὰ πρόβατα τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πρῶτον μὲν ἐθέμεθα τὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον Δευρῶν, Κύριον Μητροφάνην, ἔπειτα τὸν Πανιερώτατον Σισσανίου κύριον Λεόντιον καὶ τρίτον ἐκλέξαμεν τὸν ὁσιώτατον ἐν Ἱερομονάχοις κύριον Γερμανὸν, ἐξ ὧν ὁ πρῶτος τῶν ἄλλων εὐρέθη βέλτιστος καὶ ἀξίος τοῦ ποιμαίνειν τὴν ἀνωθεν διαληφθεῖσαν ἀγίαν Μητρόπολιν. Ὅθεν καὶ διὰ τὸ ἀσφαλῆς ἐγράφη καὶ τὸ παρὸν ὑπόμνημα καὶ καταστρώθη ἐν τῷ παρόντι θεῷ κώδικι τῆς ἀγιωτάτης ἐκκλησίας Ἀχρίδος, εἰς μνήμην αἰδίου τῶν μεταγενεστέρων.

Ἐν ἔτει Σωτηρίῳ α χ ο θ! (1679) Μηνὸς Ὀκτωβρίου. ιε! (15)

† Ὁ πρῶγῃ Ἀχριδῶν Γρηγόριος, Σισσανίου Λεόντιος, Καστορίας Διονύσιος.

† Настоящиятъ свещенъ кодексъ се посвети на прѣсветата наша Архиепископия на Първа Юстиниана Охридска и на цѣла България въ паметъ на нашето владичествование и за изложение на достопаментнитѣ дѣла и въпроси на архиепископията; за това и който поиска да го отчужди, подбуденъ отъ зависть и злоба, който и да е, да бжде изложенъ на вѣчно проклетие.

Въ спасителева година 1 х о з, (1677) мѣсець Май ѿ отъ индиктионъ 7є.

Мелетий въ Христа Бога архиепископъ на Първа Юстиниана Охрида и цѣла България.

А К Т Ъ л.

Тѣй като светата Прѣспенска епископия останѣ безъ покровитель и пастиръ, понеже бившиятъ архиерей Козма ж напуснѣ и безъ причина се отдаде, съ изволение и покана на блаженнѣйшия ни владика и архиепископъ на Първа Юстиниана Охрида и цѣла България господина г-на Мелетия, се събрахме вжтрѣ въ храма на прѣсвета Богородица (света София) съ намѣрвающитѣ се тука архиереи и подадохме отъ закона (света София) съ намѣрване сгодно лице да въсприеме достойно пастирското управление на горната света епископия. На първо мѣсто поставихме всепрѣподобния отъ иеромонаситѣ господина Дионисии, на второ бившия Велешки господина Митрофана и на трето всепрѣподобния свещеникъ господинъ Симеонъ, отъ които първиятъ се намѣри най-добъръ да пасе и рѣководи изоставената света Прѣспенска епископия. За доказателство и здравина се писа настоящиятъ протоколъ и се внесе въ настоящия свещенъ кодексъ на прѣсветата велика църква Охридска и на цѣла България.

Въ година 1 х о з, (1677), (12) мѣсець Май ѿ отъ индиктиона 7є.

А К Т Ъ в.

† На Първа Юстиниана Охридска и цѣла България Партении.

Понеже прѣсветата Пелагонийска митрополия останѣ безъ покровитель, по причина че управляющиятъ тая епархия бивши Охридски господинъ Григории доброволно ж напустнѣ, то ний, владичитѣ отъ прѣсветата Архиепископия Охридска и на цѣла България, се събрахме и, по заповѣдъ и одобреніе отъ прѣблаженнѣйшия ни владика господинъ г. Партении, влѣзохме въ храма на прѣсвета Богородица, нарѣчена въ Гревена пещерна, дѣто и гласувахме правилно, кой е достоенъ да управлява и пасе тамошнитѣ словесни овци на Господа нашего Иисуса Христа и на първо мѣсто турихме Боголюбивия Дебърски владика господинъ Митрофанъ, послѣ прѣосвещенния Сисанийски господинъ Леонтий и най-сетнѣ избрахме всепрѣподобния въ иеромонаситѣ господина Германа. Отъ тѣхъ първиятъ се намѣри най-добъръ и достоенъ да пасе горѣнапуснѣтата света митрополия, за това и за здравина се написа тоя протоколъ и се забѣлѣжи въ настоящия свещенъ кодексъ на прѣсветата Охридска църква въ вѣчна паметъ за потомцитѣ.

Въ спасителева година 1 х о з (1679) мѣсець Октомврий 1є (15).

† Бивши Охридски Григорий, Сисанийски Леонтий, Касторийски Дионисий.

Υπόμνημα Ἀχριδῶν.

† Τὴν σήμερον ἐλθὼν εἰς Ὀχριδα καὶ ἐνθυμηθεὶς τὸν ποτὲ Ἀρχιεπίσκοπον μακαρίτην Ζωσιμῶν, μετὰ τοῦ πρώην ἀρχιεπισκόπου Ἀχριδῶν καὶ προέδρου Πελαγονείας Κυρίου Γρηγορίου ἐκάμαμεν τὴν ἀνακομιδὴν αὐτοῦ (τοῦ Ζωσιμᾶ), ὅστις προὔπρηχεν ἀποθαμιμένος χρόνους 24, καὶ ἐλειτουργήσαμεν ὁμοῦ μετὰ τὸν Κ. Γρηγόριον τὴν νέαν πρώτην ἐβδομάδα τῆς διακαινησίμου καὶ εὐγῆκε τὸ λείψανον τοῦ εὐώδους καὶ κάλλιστον, καὶ ἐτέθη ἀνωθεν τῆς προσκομιδῆς. Ἐστὼ εἰς ἐνδειξιν, καὶ παρακαλοῦμεν ὑμᾶς τοὺς μεταγενεστέρους νὰ μᾶς ἐνθυμηθῆτε, ἐὰν εἰς τοῦτο τὸ κλίμα τῆς πρώτης Ἰουστιανῆς Ἀχριδῶν τελευτήσωμεν. α χ η α! (1691) Ἀπριλίου 14 ἡμέρα τρίτη τῆς διακαινησίμου.

† Ἀχριδῶν Γρηγόριος.

† Γρηγόριος ἐλεῖψ θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς α! Ἰουστιανῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας, τοῖς διαδόχοις Πατριάρχαις.

† Ἡ μετριότης ἡμῶν ὑπεδέξατο εἰς μετόχιον τῆς μεγάλης τοῦ Χριστοῦ καθ' ἡμᾶς ἐκκλησίας τὴν ἀνακαινισθεῖσαν ἐν Καβάλα Δυρράχίου ἐκκλησίαν τῆς ὁσιοπαρθενομάρτυρος τοῦ Χριστοῦ Ἁγίας Παρασκευῆς καὶ καθιερωθεῖσαν παρ' ἡμῶν τῇ χάριτι τοῦ Παναγίου καὶ ζωαρχικοῦ Πνεύματος, ἀφιερωθεῖσαν καὶ ἀνατεθεῖσαν παρὰ τῶν τιμιωτάτων ἀρχόντων, Ἰωάννου Μήλιου, Κονσόλου Φράντσας, καὶ Γκίκα Ρωσίου καὶ συνοδικῶς ἀποφαινόμεθα οὕτως:

α χ η α (1691) $\frac{12 | \chi \Sigma}{N | K}$ Ἰουλίου 16! (12).

† Ἐπειδὴ θεόθεν ὠδηγήθησαν τῇ μητρὶ πασῶν τοῦ κλίματος τοῦτου ἐκκλησιῶν καὶ ἀφιέρωσαν διὰ δαπάνης οὐσημκρᾶς καὶ ἐξοδοῦ τοιαύτην ἐκκλησίαν, ἐντελλόμεθα οὖν τοῖς ἀρχιερεῦσιν, Ἱερομονάχοις, ἱερεῦσι καὶ ἐφημερίαις, ἵνα παρήρησᾶ, ὡς ἐυεργετῶν καὶ συνδρομητῶν ἐν ἐσπέρα, πρωτὴ καὶ μεσημβρία ἀκατεπαύτως μικρονεύνται τὰ δνόματα αὐτῶν, ζώντων τε καὶ τεθνεύτων. Καὶ εἴτις ἀμελήσει τούντεῦθεν ἔσται τῇ ἐνοχῇ τοῦ αἰωνίου καὶ ἀλύτου ἀφορισμοῦ καὶ δεσμοῦ ὑποκείμενος, ὅτι ὁ ἀμελής κατακριθήσεται. τοῦτου ἐνεκεν εἰς ἀίδιον μνήμην ὑπεστρώθη ἡ παρούσα ἀφιέρωσις ἐν τῷ Πατριαρχικῷ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Ἀχρίδος κώδικι.

Καὶ τοῦ ναοῦ γήροθεν λή μὲ τὸ δικενίκιον μετρημένον, καὶ τὸ ὕψος δ!

Ἀχριδῶν Γρηγόριος. (μὲ πράσινον χρῶμα ὑπέγραψεν ὅλας τὰς ἐπικυρώσεις ὡ σῶζονται μαρτυραὶ εἰς τὸν σωζόμενον ἀρχαῖον Πατριαρχικὸν κώδικα).

Ἀχριδῶν ἐπίτροπος, Κυτιαίων Κοσμᾶς, Βελεγράδων Ἰγνάτιος, Κοριτσᾶς Μακάριος, Σισανίου Ζωσιμᾶς, Γρεβενοῦ Θεοφάνης, Γηόρας Ἀρσένιος.

† Ἐν τῇ Ἁγίᾳ τοῦ Χριστοῦ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ τὰ δνόματα:

ζώντων

† Ἰωάννου.
† Γκίκα. † Στάμιου. † Πέτρου.
† Παγῶνας. † Ρωσίου. † Στάμιου.
† Σάννας. † Νίκου. † Ρούσα.
† Νικολάου. † Πέτρου. † Στεφάνου.
† Γρόσδας. † Στάμιου. † Δούκα.
† Φώτη. † Παύλου. † Νεράντση.

πεθνεύτων

† Μήλιου. † Θεοδώρας. † Γεωργίου.
† Πέτρου. † Μάφτω. † Στάσου. † Νίκου.
† Γκίκα. † Γκίκα. † Πέτρου. † Στάσου.
† Στάμιου. † Γιάννου. † Θεοδώρας.
† Περιστεράς. † Παύλου. † Λαζάρου.
† Κυράνας. † Στάμιου. † Μήλιου. † Φάσας.
† Θεοδώρας. † Κρυστάλλου. † Φαίτου.
† Γεωργίου. † Πανεύγενη. † Ἰωάννου.
† Ρούσω. † Παύλου. † Γκιούρου. † καὶ
† Γκιούρου. † Βασιλείν. † Δημητρίου †.

Протоколъ на Охридскии.

† Днесъ дойдохъ въ Охрида и като си припомнихъ за нѣкогашния архиепископъ покойния Зосима, заедно съ бившия Охридски архиепископъ и Пелагонийски прѣдсѣдатель господинъ Григории, направихме прѣнесение мощи на Зосима, който бѣ умрѣлъ преди 24 години, и служихме заедно съ господина Григория първата седмица на свѣтлата недѣля. Мощитѣ му излѣзохъ благоуханни и много хубави и се турихъ надъ проскомидията за показъ. Молимъ васъ потомцитѣ, да си припомните и за насъ ако починемъ въ страната на Първа Юстиниана Охридска.

а х ѣ а (1691) Априлиі 14 день трети отъ свѣтлата недѣля.

† Охридски Григорий.

† Григорий, по Божията милость архиепископъ на ѣ Юстиниана, Охрида и цѣла Бѣлгария, къмъ приемницитѣ патриарси.

† Наша смиренность прие въ великата у насъ Христова църква новосъградената въ Кавая на Дураццо църква на прѣподобната Христова мъченица дѣвица света Параскева, осветена отъ насъ чрѣзъ благодатѣта на пресвѣтия и животворящъ Духъ и подарена и издигната отъ прѣчестнитѣ първенци: Иоаннъ Мило, Консулъ Фаенца и Гика Росю. Синодално подтвърдихме така:

а х ѣ а (1691)

Гс.	Кс.
н.	к.

 Юлий 14 (12).

† Понеже отъ Бога се доведохъ къмъ майката на всички отъ тая страна църкви и подарихъ такъва църква, станжала не съ малко разности; прочее поръчае на архиереи, иеромонаси, священници и ефимерии, щото, като на благодѣтели и спомагатели, вечеръ, по пладне и сутрина непрѣстанно да се споменуватъ имената имъ, живи и умрѣли; и който занемари това, нека бѣде подложенъ на вѣчно и неразрѣσιμο проклетие; занемаряющиятъ ще се осъди. За това въ вѣчно въспоминание се записа настоящето посвещение въ патриаршеския кодексъ на великата Охридска църква.

Околността на храма е ли съ деканикъ измѣрена, а височината бѣ.

Григорий Охридски.

Охридски епитропъ Китийски Козма, Бѣлградски Игнатий, Корицански Макарий, Сисанийски Зосима, Бревенски Теофанъ, Горски Арсений.

† Въ светата Христова велика църква имената

на живитѣ:

† Иванъ
† Гика
† Стамо, † Петъръ
† Пагони
† Росіо † Стамо
† Яна † Нико
† Руса
† Никола † Петъръ
† Стефанъ
† Грозда
† Стамо † Лука
† Фота
† Павель † Нерадза

на умрѣлитѣ:

† Мильо † Теодора
† Георги † Петръ † Мафто
† Стамо † Нико † Гика † Гика
† Пачо † Стано † Стамо
† Теодора † Перицера † Павель
† Лазаръ † Кирана † Стамо
† Мильо † Фаша † Теодора
† Кристали † Фанно † Георги
† Пансигени † Иванъ † Русо
† Павель †
† Гуро и † Гуро
† Василь † Димитъръ

ΠΡΑΞΙΣ γ!

† Ἐπειδὴ ὁ ἀγιώτατος θρόνος τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτης ἀρχιεπισκοπῆς τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας, Σερβίας, Ἀλβανίας, Δευτέρας Μακεδονίας, Πόντου Δυτικοῦ καὶ τῶν λοιπῶν ἀνευ προστάτου καὶ ἀρχιποιέμενος ἐναπέμεινε, διὰ τὸ τὸν ἐν αὐτῷ Γερμανὸν πρῶτην ἀρχιεπισκοπεύσαντε ἀνεπιμελῆ καὶ ῥάθυμον φανῆναι, πρὸς τὴν ἐκ πλήρωσιν τῶν βασιλικῶν τελῶν (φόρων), τριῶν χρόνον χαράτσιον μὴ ἐκδεδωκότα πρὸς σύστασιν καὶ κυβέρνησιν τοῦ ἡμετέρου τούτου κλίματος καὶ τῶν ἐν αὐτῷ διατελούντων ἀρχιερέων, σχεδὸν ἐάσαντα ἡμᾶς ἀπαντες εἰς τὸ παντελὲς κινδυνεῦσαι καὶ ἐκδιώκεσθαι ὑπὸ τῶν ἔξω κρατούντων, καταναλύσαντα τὰ πάντα, ἀσυστάτως τὰ ἡσοδήματα ἐκδαπανῶντα, ἐτέρων τινῶν ἀκυβερνησιῶν καὶ ἀκαταστασιῶν ἕνεκα, φανερῶν τε καὶ λανθάνοντων, ἀδόκιμοι ἀναφανέντα καὶ πρὸς φθορὰν τοῦ κλίματος δοξομανήσαντα, καὶ τῇ ὁμηγύρει ἡμῶν ἐπιζήμια προξενήσαντα. Συναθρόντες ἡμεῖς ἀπαντος οἱ τῆς Ἀγιωτάτης, αὐτῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας ὑποκείμενοι ἀρχιερεῖς, τὸν μὲν Γερμανόν, ὡς ἀχρηστον, φθορέα καὶ ἀνεπιμελῆ, ἀπεβῆρῶσαμεν, καθελόντες τῆς ἀρχιεπισκοπικῆς διοικήσεως καὶ τῆς καθ' ἡμᾶς κυβερνήσεως παντελῶς ἀποδοκιμάσαντες. Ἐνδον δὲ ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ τῆς καθεδρικῆς θεοῦ λόγου Σοφίας, τῆς περιβλέπτου κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας συναθροισθέντες ὁμογνώμονως συνοδικῶς, ἐν αὐτῇ τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν Ἱερᾶ Μητροπόλει, ἐπ' ὀνόματι τῆς ζωαρχικῆς τριάδος καὶ θεοῦ τῶν ὄλων ψήφους κανονικᾶς καὶ νομίμους ποιήσαντες, καὶ συζητήσεως ἀκριβοῦς ἀναμεταξὺ ἡμῶν γενομένης, ὅπως εὕρωμεν τὸν ἀξιον καὶ πρέποντα προστάτην αὐτῆς καὶ ποιμένα, πρῶτον μὲν ἐθέμεθα τὸν Πανιερώτατον καὶ λογιώτατον μητροπολύτην πρῶτην νέων Πατρῶν, Κύριον Κ. Γρηγόριον, ἔπειτα ἑὸν τὸν Πανιερώτατον ἅγιον Κοριτσᾶς Κύριον Κ. Μακάριον, καὶ γ' ἐν τὸν ἅγιον Γκόρας καὶ Μόκρας Κύριον Ἀρσένιον. Ἐξ ὧν, συγκρίσιν ποιήσαντες, ὁ προῤῥήθεις πρῶτος εὐρέθη βέλτιστος τῶν ἄλλων, ὁ Κύριος Κ. Γρηγόριος, ὡς ἄριστος καὶ ἀξιὸς εἰς τὸ ἰθύνειν καὶ ποιμαίνειν τὸν αὐτὸν ἀγιώτατον καὶ ὑψηλότατον θρόνον Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας. Ὅθεν ἐλεψ̄ θεοῦ καὶ τῇ προνοίᾳ τοῦ παναγίου πνεύματος καὶ χάριτι ἐψηφίσαμεν ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ α χ π α (1681) Αὐγούστου η! (8), καὶ κανονικῶς μετεθέσαμεν αὐτόν, ἐνθρονήσαντες ἐν τῷ Πατριαρχικῷ θρόνῳ τῇ ἐπαύριον ἡμέρᾳ Κυριακῇ μηνὸς Αὐγούστου θ! (9).

Τοποτηρητῆς καὶ ἐπίτροπος Ἀχριδῶν, Κυτταίων Κοσμάς, συμφηφίζομεν κοινῇ γνώμῃ. Ὁ Καστορίας Δαυτ̄ δ καὶ πρωτόθρονος συμφηφίζομεν κοινῇ γνώμῃ.

Ὁ Βελεγράδων Ἰγνάτιος συμφηφίζομεν κοινῇ γνώμῃ.

Κοριτσᾶς Μακάριος συμφηφίζομεν κοινῇ γνώμῃ.

Σισανίου Ζωσιμάς συμφηφίζομεν κοινῇ γνώμῃ.

Πελαγωνείας Ἰγνάτιος συμφηφίζομεν κοινῇ γνώμῃ.

Γρεβενῶν Θεοφάνης συμφηφίζομεν κοινῇ γνώμῃ.

Γκόρας καὶ Μόκρας Ἀρσένιος συμφηφίζομεν κοινῇ γνώμῃ.

Ἀρχιεπίσκοπος.

† Ἐπειδὴ ἐκ' θεοῦ ὀδηγηθεῖσα ἡ θειά καὶ ἱερὰ σύνοδος τῶν ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν, καὶ τῶν Θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων, τῶν ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν ἀναβῆβαι καὶ μὲ τὸν ταπεινὸν καὶ εὐτελεῆ καὶ ἐλάχιστον ἠθέλησιν εἰς τὸν ὑψηλότατον καὶ ἀγιώτατον θρόνον τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας, εὐχαριστῶ οὖν πρῶτον τὴν ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητα, εὐχαίμεν οὖν καὶ τῷ θεῷ τῷ Παντοκράτορι τοῦ δούνε μοι σύνεσιν καὶ γνώμην ἀγαθὴν, ἰθύνειν τὸ τοῦ Χριστοῦ λογικὸν ποιμνιον, καὶ τὴν θεόθεν λαχοῦσαν μοι Ἀρχιεπισκοπὴν, εὐσεβῶς καὶ θεαρέστως πορευόμενος ἐν ἀμειπτῷ πολιτείᾳ βίου τε καθαρότητι, φυλλάττειν δὲ καὶ κατὰ πάντα τοὺς ὅρους τῶν ἁγίων πατέρων, ἐμμένειν τε ἐν τῇ κατὰ Χριστὸν διαγωγῇ καὶ φιλοστόργῳ διαθέσει πρὸς πάντας τοὺς ἀδελφούς, ἐν πάσαις ταῖς συμβαινούσαις τῷ κλίματι. τούτῳ ἀνάγκαις καὶ συμφοραῖς, ὅση δύναμις, συναινῶν, συμφωνῶν, συνδεόμενος μετὰ τῶν ἀγαπητῶν μοι ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν ἁγίων ἀρχιερέων, μέχρις ἐσχάτης μου ἀναπνοῆς.

А К Т Ъ ꞑ.

† Понеже и прѣсветиятъ прѣстолъ на прѣсветата наша архиепископия на Първа Юстиниана Охридска и на цѣла Бѣлгария, Сърбия, Албания, втора Македония, Западно море и пр. останж безъ покровитель и пастире-началникъ, по причина че архиепископствующиятъ въ неж по-напрѣдъ се показва нехаенъ и лѣнивъ къмъ исплащание царскитѣ даждия съ недавание три години харачъ за поддържане и управление тая наша страна и въ неж живущитѣ архиереи, като остави токорѣчи всички насъ въ опасность и прѣслѣждане; по причина че распилѣ всичко съ неразмислено разнасл-ние приходитѣ и се показва неопитенъ като направи явни нѣкои нередов-ности и бъркотии, а при това, и за развала на страната ламтѣше за слава и направи голѣма пакостъ на епархията, — ний подвѣдомственитѣ на тая прѣсвета архиепископия Охридска и на цѣла Бѣлгария владици, събрани заедно съ Германа, намѣрихме го непотрѣбенъ, разорителъ и лѣнивъ и го отхвърлихме, като го свалихме отъ архиепископското управление и никакъ не удобрихме управлението му въ самата велика съборна църва св. София, на чудотворната наша Богородица и приснодѣва Мария. Събрани единомисленно и единоголасно въ священната митрополия на Първа Юстиниана Охридска, въ името на животворящата Троица и Бога на всички твари, канонически и законно гласувахме и станж помежду ни подробно разисквание за да намѣримъ достойния и приличния неинъ покровитель и пастиръ. На първо мѣсто поставихме прѣосвещения и учения митрополитъ бившия на нова Патра, господинъ г. Григории, за вторъ слѣдъ него прѣосвещения Корицански господинъ г. Макарии и третия Свето Горски и Мокренски Арсении, отъ които слѣдъ сравнение, първиятъ г. Григории се намѣри за най-добъръ и достоенъ отъ другитѣ да управлява и пасе тоя сжщия прѣ-светъ и прѣвисокъ прѣстолъ на Охрида и цѣла Бѣлгария.

Прочее, по Божия милость и провидението и благодатъта на прѣсветия Духъ, гласувахме въ година отъ Христа мѣла (1681), Августъ ꞑ (8) и правилно избрахме и на патриаршеския прѣстолъ поставихме на другия день недѣля, мѣсець Августъ ♦ (9).

Замѣстникъ и епитропъ Охридски Китийски Козма гласуваме единомисленно, Косторийски Давидъ и първопрѣстоленъ гласуваме единоголасно, Бѣлградски Игнатий гласуваме единомисленно, Корицански Макарий гласуваме единомисленно, Сисанийски Зосима гласуваме единомисленно, Пелагонийски Игнатий гласуваме единомисленно, Гревенски Теофанъ гласуваме единомисленно, Горенско-Мокренски Арсений гласуваме единомисленно.

Архиепископъ.

† Понеже рѣководенъ отъ Бога, божественниятъ и священъ синодъ на прѣосвещенитѣ митрополити и боголюбиви епископи, въ светия Духъ любезни наши брата и съслужители, пожела да въскачи и мене смиренния, нищожния и най-малкия на най-високия и най-свети прѣстолъ на Първа Юстиниана Охридска и цѣла Бѣлгария: прочее, благодарж първо на нашето въ Христа братство и молж Бога Вседержителя да ми даде добъръ умъ и разумъ за рѣководж Христовото словесно паство и отъ Бога на рѣчената ми архиепископия благочестиво и Богоугодно, като вървж въ безукоризненно поведение на живота и въ чистотата; като пазж въ всичко установенията на светитѣ отци; като постоянствувамъ въ угодно на Христа поведение и чадолубиво расположение спрямо всички братия; като до послѣдното ми дихание живѣж миролюбиво, въ единомислие, съгласие и свѣрака съ любезнитѣ ми братия и съслужители свети архиереи.

Εἴθε! Χριστέ βασιλεῦ! γένοι τὸ μοι τυχεῖν ἡμᾶς πάντας καὶ ἀξιοθῆναι παραστήσαι τὸ ἐμπιστευθῆν μοι τοῦ Χριστοῦ ποιμνιον, ἀμωμον, ἀσπιδόν τε καὶ ἀμόλυτον ἐν τῇ φανεραῖ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως διὰ πρεσβειῶν τῆς οὐρανόυ Ἀνάσσης, κυρίας ἡμῶν ἐνδόξου Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ τοῦ ἐν ἀγίοις πατέρες ἡμῶν Κλήμεντος Ἀρχιεπισκόπου Ἀχριδῶν, τοῦ θαυματουργοῦ καὶ πάντων τῶν ἀγίων, Ἀμήν! α χ π α! Αὐγούστου η! (1681 Августъ 8).

† Τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν Γρηγόριος.

Π Ρ Α Ξ Ι Σ δ!

Πατριάρχης Ἀχριδῶν Γρηγόριος.

† Τῆς ἀγιωτάτης ἐπισκοπῆς Πρεσπῶν ἄνευ ποιμένος καὶ προστάτου ἐναπομεινάσης, ἃ τε δὴ τοῦ ἐκεῖσε ἀρχιερατεύοντος πρῶην θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Θεοφάνους πρὸς κύριον ἐκδημησαντος εἰς τὰς οὐρανίας μονάς, προστάξει τοῦ Μακαριωτάτου καὶ λογιωτάτου δεσπότη, τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας καὶ τῶν λοιπῶν πατριάρχου, ἡμεῖς οἱ παρευρεθέντες ἀρχιερεῖς συνελθόντες εἰς τὸν ναὸν τῆς μεγάλης ἐκκλησίας τῆς τοῦ λόγου σοφίας, τῆς περιβλέπτου κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ψήφους κανονικὰς καὶ νομίμους ποιήσαντες, πρῶτον ἐθέμεθα τὸν ὁσιώτατον ἐν Ἱερομονάχοις κύριον πατέρα Παρθένιον, καὶ ὄν τὸν ἐν Ἱερομονάχοις πατέρα Βενέδικτον, καὶ γόν τὸν πατέρα Κύριον Μακάριον. καὶ ὁ πρῶτος τῶν ἄλλων εὐρέθη βέλτιστος καὶ ἀξιος τοῦ ἐθύνειν καὶ ποιμαίνειν τὸ τοῦ Ἰησοῦ λογικὸν ποιμνιον. Διὸ καὶ εἰς μνήμην παντοτεινῆν κατεστρώθη εἰς τὸν ἱερὸν Κώδικα τῆς ἀγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας.

Ἐν' ἔτει Σωτηρίῳ α χ π ε! Αὐγούστου η! (1685 Августъ 8).

Τοποτηρητῆς καὶ ἐπίτρος Ἀχριδῶν, Κυπαιῶν Κοσμάς.
Βελεγράδων Ἰγνάτιος. Γκόρας καὶ Μόκρας Ἀρσένιος.

Π Ρ Α Ξ Ι Σ ε!

† Τῆς ἀγιωτάτης ἀρχιεπισκοπῆς τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας ἄνευ προστάτου διαμενούσης, διὰ τὸ τὸν ἐν' αὐτῇ ἀρχιεπισκοπέυοντα Κύριον Γρηγόριον οἰκιοθελῶς παραίτησιν ποιησάμενον, ὡς μὴ δυνάμενον διὰ τὸ ὑπεργηρον καὶ ἀδύνατον αὐτοῦ, ἔτι κυβερνῶν καὶ διευθύνειν τοῦτον τὸν ἀγιώτατον Πατριαρχικὸν θρόνον, συνήχθημεν ἡμεῖς ἅπαντες οἱ παρευρεθέντες ἀρχιερεῖς τοῦ κλίματος, καὶ ἡσελθόντες ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου, τῆς ἐπονομαζομένης ἀγίας Σοφίας, τῆς Μητροπόλεω Βοδενῶν, ψήφους δὲ κανονικὰς καὶ νομίμους ποιήσαντες τοῦ εὐρεῖν τὸν ἀξιον καὶ διαπρέποντα τῆς Πατριαρχικῆς ἀξίας. προεθέμεθα εἰς ἐκλογὴν καὶ ἀξιον ποιμένα διὰ τὸν ἀγιώτατον θρόνον τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας, πρῶτον μὲν τὸν Πανιερώτατον Μητροπολίτην ἁγιον Βοδενῶν, Κύριον Κ. Γερμανόν. ὅ-ον δὲ τὸν Πανιερώτατον ἁγιον Στρουμνίτην (Τιβεριουπόλεως) κύριον κ. Νικόδημον καὶ γ-ον τὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον ἁγιον Μογλενῶν ἢ Μολεσχοῦ Κύριον Ἀνθιμον. Εἰκ' τῶν τριῶν σύγκρισιν ποιησάμενοι, ἀξιώτερος καὶ πρεποδέστερος τῆς τληκαύτης ἐπιστασίας εὐρέθη ὁ πρῶτος, ὁ Κύριος Γερμανός, του διοικῆν καὶ διευθύνῃν τὸν ἁγιον καὶ ἀποστολικὸν θρόνον Ἀχριδῶν εἰς ὃν καὶ γεγραμμένη ἐστίν ἡ παραίτησις τοῦ πρῶην ἀρχιεπισκόπου Κυρίου Γρηγορίου μεθ' ἧν καὶ ἡμεῖς θείῳ ψηφισματι κατεψηφισαμεν αὐτὸν ἀρχιεπίσκοπον τῆς (α). Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας, χάριτι του Παναγίου Πνεύματος, φ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν.

Ἐν' ἔτει Σωτηρίῳ α χ ζ η! Μηνὸς Μαῦ η! (1668 Маѣ 8).

Καστορίας ὁ καὶ πρωτόθρονος Δαυθδ. Στρουμνίτης (Τιβεριουπόλεως) Νικόδημος. Μογλενῶν ἢ Μολεσχοῦ Ἀνθιμος.

Направи, Христе царю, така да бжде, щото да се удостоиж, чрѣвъ молитвѣ на небесната царица и наша госпожа прѣславна Богородица и приснодѣва Мариа, на светия нашъ отецъ чудотворецъ архиепископъ Охридски Климентъ и на сички светии, да прѣдставѣ въ страшния сжденъ день повѣренното ми Христово паство неопетнено, безукоризненно и нескверно. Аминъ, а х п а (1681). августъ и.

† На Първа Юстиниана Охридска Григорий.

А К Т Ъ Д.

Охридски Патриархъ Григорий.

† Понеже и прѣсветата Прѣспенска епископия останж безъ пастиръ и покровитель, защото прежде архиерействующиятъ тамъ боголюбивъ епископъ Теофанъ се прѣсели при Бога въ вѣчнитѣ селения, то по заповѣдъ на всеблаженнѣйшия и словеснѣйшия владика на Първа Юстиниана, Охридски на цѣла България и прочее Патриархъ, ний, тукъ намѣрившитѣ се архиереи, събрахме се въ катедралната църква св. София, храмъ на чудесната наша госпожа Богородица, и като гласувахме правилно и законно, на първо мѣсто поставихме прѣподобния въ иеромонаситѣ господина попъ Партения, на второ мѣсто прѣп. въ иеромонаситѣ попъ Венедиктъ, а на трето мѣсто господина попъ Макария. Първиятъ се намѣри най-добъръ отъ другитѣ и достоенъ да управлява и пасе Иисусъ Христовото словесно стадо. . . За това и въ вѣчна паметъ се забѣлжи въ свещенния кодексъ на прѣсветата архиепископия на Първа Юстиниана Охридска и на цѣла България . . .

Въ спасителева година а х п е (1685)

Замѣстникъ и настоятель Охридски, Китийски Козма.

Български Игнатий, Горенски и Мокренски Арсени.

А К Т Ъ е.

Прѣсветата архиепископия на Първа Юстиниана Охридска и на цѣла България е останжала безъ покровитель, тѣй като архиерействующиятъ тамъ господинъ Григорий доброволно си даде оставката по причина че не може, отъ голѣма старостъ и слабостъ, да управлява и ржководи тоя прѣсветъ патриаршески прѣстолъ. Събрахме се прочее ний, всички намѣривши се архиереи въ архиепископията и влѣзохме въ светата църка на прѣсветата наша Богородица нарѣчена св. София, и като гласувахме законно и правилно за да намѣримъ достойния и приличния за патриаршеско достоинство, подложихме на изборъ за светейшия прѣстолъ на Първа Юстиниана Охридска и на цѣла България, като на първо мѣсто поставихме прѣосвещенния свето-Водински митрополитъ господинъ г. Германъ, на второ мѣсто прѣосвещенния Струмишки (Тивериополски) господинъ г. Никодимъ и на трето мѣсто боголюбивия епископъ свето Могленски господинъ Антимъ. Отъ тримата, слѣдъ едно сравнение, по-достоенъ и по приличенъ за такъвъ постъ се намѣри първиятъ господинъ Германъ, който може да управлява и ржководи светия и апостолски прѣстолъ Охридски, на когото и се писа за оставката на прѣжния архиепископъ господинъ Григория, подиръ която и ний съ свещенно гласувание избрахме него за архиепископъ на Юстиниана Охридска и на цѣла България, чрѣвъ благодатъта на прѣсветия Духъ, на когото славата и държавата да бжде вѣчна аминъ. . .

Въ спасителева година а х ж и (1668) мѣсецъ Май ѿ.

Касторийски и първопрѣстолни Давидъ, Струмишки (Тивериополски) Никодимъ, Могленски или Молескоски Антимъ.

Π α τ ρ ι ά ρ χ η ς.

† Ἐπειδὴ ἐκ' θεοῦ ὀδηγηθεῖσα ἡ θεία καὶ ἱερὰ σύνοδος τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν Μητροπολιτῶν, καὶ θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων, τῶν ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, ἠθέλησε καὶ μὲ τὸν ἐυτελῆ καὶ ἀνάξιον του ἀναβιβᾶσαι εἰς τὸν ἀγιώτατον καὶ ἀποστολικὸν θρόνον τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας Πατριάρχην. Εὐχαριστῶ οὖν πρῶτον τῇ ἐν' Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητι καὶ εὐχομαι Κυρίῳ τῷ θεῷ, τῷ Παντοκράτορι, τοῦ δοῦναι μοι σύνεσιν καὶ γνώμην ἀγαθὴν, ἰθύνειν τὸ τοῦ Χριστοῦ λογικὸν ποίμνιον, καὶ τὴν θεόθεν λαχοῦσαν μοι πατριαρχίαν εὐσεβῶς καὶ θεαρέστως, ἐν ἀμέμπτῳ πολιτείᾳ βίου τε καθαρότητι, φυλάττειν δὲ κατὰ πάντα τοὺς ὅρους τῶν ἀγίων πατέρων, ἐμμένων τε ἐν τῇ κατὰ Χριστὸν διαγωγῇ καὶ φιλοστόργῳ διαθέσει πρὸς πάντας τοὺς ἀδελφούς, καὶ εἰρηνικῶς διάγειν μετὰ πάντων τῶ συνδέσμιῳ τῆς ἀγάπης. ἐν πάσαις ταῖς συμβαινούσαις τῷ κλίματι ἀνάγκαις καὶ συμφοραῖς, ὅσῃ δύναμις, συναινῶν, συμφωνῶν, συνδεόμενος μετὰ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν καὶ συλλειτουργῶν μέχρις ἐσχάτης μου ἀναπνοῆς. Ἐἴθε γένοιτο, Χριστέ βασιλεῦ! τυχεῖν πάντας ἡμᾶς, καὶ ἀξιοθεῖναι παραστῆσαι τὸ ἐμπιστευθέν μοι Χριστοῦ ποίμνιον, ἀμωμον, ἀσπιλόν τε καὶ ἀμόλυντον ἐν τῇ δευτέρᾳ τοῦ Χριστοῦ παρουσίᾳ καὶ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, διὰ πρεσβειῶν τῆς Θεοτόκου, οὐρανοῦ τε καὶ γῆς ἀνάσσης, τῆς Κυρίας ἡμῶν καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ τοῦ ἐν Ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Κλήμεντος, Ἀρχιεπισκόπου Ἀχριδῶν, τοῦ Θαυματουργοῦ, καὶ πάντων τῶν ἀγίων. Ἀμήν. Ἐν' ἔτει Σωτηρίῳ α' χ' ζ' η'. Μηνὸς Μαΐου η'. (1668 Μαῖ 8).

Ἀχριδῶν Γερμανός.

Π Ρ Α Ξ Ι Σ σι!

† Τῆς ἀγιωτάτης ἀρχιεπισκοπῆς τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας ἀνευ προστάτου καὶ ποιμένος ἐναπομεινάσης, διὰ τε τὸν ἐν' αὐτῇ πρῶτον παρανόμως ἀρχιεπισκοπεύοντα Γρηγόριον: τὴν ἐαυτοῦ ἀναξιοτέτα συνειδότα, οἰκαιοθελῆ παραίτησιν δέδωκε. Καὶ οὕτως ὁ θρόνος τῆς ἐκείνου ληστάρχιας καὶ παρανομίας ἀπηλλάγη. Ἡμεῖς δὲ οἱ ἐν τῷ κλίματι τῆς ἀγιωτάτης ταύτης ἀρχιεπισκοπῆς διατελοῦντες ὑποκείμενοι ἀρχιερεῖς, σκέψιν καὶ φροντίδα ποιησάμενοι, τοῦ εὐρεῖν τὸν πρέποντα καὶ ἀξιον ἀρχιεπίσκοπον ἐν' αὐτῇ, καὶ ψήφους κανονικὰς καὶ νομίμους ποιησάμενοι, τὸ τίς ἄρα ἐξ ἡμῶν εὐδοκίμει τοῦ λαβεῖν τοὺς οἰάκας τῆς Ἀγιωτάτης ταύτης καὶ μεγίστης ἀρχιεπισκοπῆς τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας καὶ ποιμῆναι εὐσεβῶς καὶ θεαρέστως τοὺς ἐν' αὐτῷ τῷ θεῷ κλίματι διατελοῦντας ἀρχιερεῖς τε καὶ ἱερεῖς, καὶ τὰ λοιπὰ λογικὰ πρόβητα τῆς ποιμνῆς ταύτης τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πρῶτον μὲν ἐθέμεθα τὸν Πανιερώτατον καὶ λογιώτατον ἅγιον Βελεγράδων, Κύριον Κ. Ἰγνάτιον. Ἐπειτα τὸν Πανιερώτατον ἅγιον Δυρράχίου, Κύριον Κ. Δανιήλ. Μετὰ δὲ τούτον ἐθέμεθα τὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον Γκόρας, κύριον κύρ Ἀρσένιον ἐξ ὧν, σύγκρισιν ποιήσαντες, ὁ προρῥηθεὶς πρῶτος εὐρέθη βέλτιστος τῶν ἄλλων, ὁ Κύριος Κ. Ἰγνάτιος. Ὡν θεία ψήφῳ ὡς ἀριστον καὶ ἀξιον, ἐλέφθ θεοῦ καὶ προνοία, καὶ τῇ τοῦ Παναγίου πνεύματος χάριτι ἐψηφίσαιμεν καὶ κανονικῶς μετεθέσαμεν, ἐνθρονίσαντες Πατριάρχην καὶ Ἀρχιεπίσκοπον ἡμῶν τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας, καὶ τῶν λοιπῶν.

Ἐτει Σωτηρίῳ α' χ' η' γ. Αὐγούστου α! (1693 Αυγυστ 1).

Καστορίας, ὁ καὶ πρωτόθρονος Δαυτδ. Δυρράχίου Δανιήλ. Κοριτσᾶς Μακάριος. Πρεσπῶν Παρθένος. Γκόρας Ἀρσένιος. Κυτταίων πόλεως Μητροπολίτης καὶ τοποτηρητῆς Ἀχριδῶν Κοσμάς.

Π α τ ρ ι ά ρ χ η ς.

† Ἐπειδὴ ἐκ' θεοῦ ὀδηγηθεῖσα ἡ θεία καὶ ἱερὰ σύνοδος τῶν Ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν, καὶ θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων, τῶν ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, προβιβᾶσαι καὶ μὲ τὸν ἐυτελῆ καὶ ἐλάχιστον εἰς τὸν ὑψηλό-

П а т р и а р х ъ .

Понеже ржководенъ отъ Бога, светиятъ синодъ на архiereитѣ, митрополититѣ и боголюбивитѣ епископи, въ светия Духъ любезни наши братя и съслужители, поиска и мене нищожния и недостойния да ме въскачи на прѣсветия и апостолски прѣстолъ на Първа Юстиниана Охридска и на цѣла България, то благодаръж най-напрѣдъ на нашето въ Христа братство и молъж Господа Бога Вседържителя да ми даде добъръ умъ и разумъ за да управлявамъ благочестиво и богоугодно Христовото словесно пасство и отъ Бога нарѣчената ми патриаршия, а при това и съ безукоризненно поведение и чистъ животъ да пазъж въ сичко установленията на светитѣ отци и да постоянствувамъ въ християнско поведение и чедолубиво расположение къмъ сички братя; миролюбиво да живѣж съ сички чрѣзъ свѣрската на любовта при сички нужди и нещастия, които бихъж се случили въ страната; да прѣкарвамъ въ единомислие, съгласие и молитва съ нашитѣ братия и съслужители до послѣднѣето свое дихание... Дано така да бѣде, Христе царю! Дано се удостож да прѣдставъж повѣреното ми Христово стадо безукоризненно, чисто и нескверно въ второто Христово пришествие и на страшния сжденъ день, чрезъ молитвитѣ на Богородица, царица на небото и на земята, господарка наша и приенодѣва Мария, на св. отца нашего Климента чудотворца архиепископа Охридскаго и всѣхъ святыхъ. Аминъ.

Въ спасителева година а х ж и (1668) мѣсецъ Май ѱ.

Охридски Германъ.

А К Т Ъ ѝ.

† Прѣсветата архиепископия на Първа Юстиниана Охридска и на цѣла България е останъжла безъ покровитель и пастирь, понеже нейниятъ прѣжни противозаконно архiereйствуещи Григории се показва недостоенъ и доброволно даде оставката си. И така, като прѣстолътъ се отърва отъ неговото гребителство и беззакония, то ний, подвѣдомственнитѣ владици, които се намираме въ страната на прѣсветата тая архиепископия, размислихме и се погрижихме да намѣримъ приличенъ и достоенъ архиепископъ и гласувахме законно и правилно, кой ли отъ насъ заслужва да земе кормилото на тая прѣсвета и много голѣма архиепископия на Първа Юстиниана Охридска и на цѣла България и да пасе благочестиво и богоугодно въ тая света страна намѣрваущитѣ се архiereи, священници и другото словесно пасство на Господа Исуса Христа. И на първо мѣсто поставихме прѣосвященния господинъ г. Игнатия, послѣ прѣосвященния свето Дирахийски господинъ г. Даниилъ, а подиръ него боголюбивия епископъ Горенски господинъ г. Арсения, отъ които, слѣдъ сравнение, се намѣри най-добъръ отъ другитѣ господинъ г. Игнатий, когото и съ богодъжновенно гласуване избрахме и по милость и провидение Божие и чрѣзъ благодатъта на светия Духъ законно поставихме за нашъ патриархъ и архиепископъ на Първа Юстиниана Охридска и на цѣла България и пр. и пр...

Въ спасителева година а х ү г (1693) августъ л.

Касторийски и първопрѣстолни Давидъ, Дирахийски Даниилъ, Корицански Макарий, Прѣспенски Партений, Горенски Арсений, Китиоградски митрополитъ и замѣстникъ Охридски Козма.

П а т р и а р х ъ .

Понеже светиятъ синодъ на светейшитѣ митрополити и боголюбиви епископи, въ светия Духъ любезни мои братия и съслужители, се подбуди отъ Бога да въскачи мене нищожния и най-малкия на най-високия и апо-

τατον και Ἀποστολικὸν θρόνον τῆς ἀγιωτάτης ἀρχιεπισκοπῆς τῆς πρώτης Ἰουστινια-
νῆς Ἀχριδῶν και πάσης Βουλγαρίας ἠθέλησεν, εὐχαριστῶ σὺν πρώτων τῶν ἐν Χριστῷ
ἡμῶν ἀδελφότητα και εὐχομαι Κυρίῳ θεῷ τῷ Παντοκράτορι, τοῦ δοῦναι μοι σύνεσιν
και γνώμην ἀγαθὴν, ποιμαίνειν τὸ τοῦ Χριστοῦ λογικὸν ποίμνιον και τὴν θεόθεν λα-
χοῦσαν μοι ἀρχιεπισκοπὴν εὐσεβῶς και θεαρέστως, πορευόμενος ἐν ἀμίμπτῳ πολι-
τεία και βίου καθαρότητι, φυλάττων δὲ και κατὰ πάντα τοὺς δρους τῶν ἀγίων πα-
τέρων ἐμιμένειν τε ἐν τῇ κατὰ Χριστὸν διαγωγῇ και φιλοστόργῳ διαθέσει πρὸς πάν-
τας τοὺς ἀδελφούς, κατὰ τὴν τοῦ Δεσπότη Ἰησοῦ Χριστοῦ μακαρίαν φωνήν. „ἐν
τούτῳ γνώσεσθε, ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ ἐστέ, ἐὰν ἀγαπάτε ἀλλήλους“. και πάλιν „ὁ μένων
ἐν ἐμοὶ καὶ ἐν αὐτῷ“. Ταῦτα δέομαι Κυρίῳ τῷ θεῷ, καταξιώσαι καμὲ φυλάττειν
ἐν βίῳ παντί, τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης συνδεόμενος μετὰ τῶν ἀγαπητῶν ἡμῶν
ἀδελφῶν και συλλειτουργῶν ἀγίων ἀρχιερέων μέχρις ἐσχάτης ἀναπνοῆς. Εἴθε Χριστὲ
Βασιλεῦ! γένοι το τυχεῖν ἡμᾶς ἀπαντες τῆς μερίδος τῶν σωζομένων, ὡ ἡ δόξα και
τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, Ἀμήν. Ἐν ἔτει Σωτηρίῳ α χ η γ Αὐγούστου ιγ!
(1693 Августъ 13). Ἰνδικτιῶνος α! 1 6 9 4

Τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν και πάσης Βουλγαρίας Ἰγνάτιος.

† Ἀρχιεπίσκοπος Ἀχριδῶν ἀπεφίγητο Ἰγνάτιος.

† Τῆς ἀγιωτάτης Μητροπόλεως Κοριτσᾶς και Σελασφόρου ἀνευ ποιμένος και
προστάτου ἐναπομεινάσης, διὰ τὸ τὸν ἐν αὐτῇ πρῆγην ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει ἀρχιερα-
τεύοντα Κ. Ἀθανάσιον τὸ κοινὸν χρέος δεδωκέναι και ἀποβιώσαι, σκάψις συνοδικὴ
γέγονε παρὰ τοῦ Μακαριωτάτου ἡμῶν αὐθέντου, δεσπότη και Πατριάρχου τῆς πρώ-
της Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν και πάσης Βουλγαρίας, Κυρίου Κ. Ἰγνατίου, τῶν τε Ἱερο-
τάτων Μητροπολιτῶν, και Θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων και φρονδισαμένου περὶ τούτου,
τῇ αὐτοῦ προτροπῇ συνηθροίσθημεν ἡμεῖς οἱ ἀρχιερεῖς τοῦ εὐρεῖν τὸν ἀξιὸν τῆς αὐ-
τῆς ἐπαρχίας ποιμένα τε και προστάτην, και ἔνδον ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλη-
σίᾳ Ἀχρίδος τῆς κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου τῆς Περιβλέπτου ψήφους κανονικᾶς και νο-
μίμους ποιήσαντες, ἐθέμεθα πρώτων τὸν ἱερώτατον και λογιώτατον μητροπολίτην Δυρ-
βραχίου, Κύριον Δανιήλ, 6-ον τὸν ὀσιώτατον ἐν Ἱερομονάχοις πατέρα Κύριον Βενέδικ-
τον, και τρίτον τὸν ὀσιώτατον ἐν Ἱερομονάχοις πατέρα Κύριον Ἰωάσαφ, ἐξ ὧν ὁ
πρώτος ψήφῳ θείᾳ και κανονικῇ, συναίνεσει τε τῶν τιμιωτάτων κληρικῶν τῆς αὐτῆς
ἀγιωτάτης μητροπόλεως Κοριτσᾶς, και παντὸς τοῦ λαοῦ, εὐρέθη ἀξιὸς και βέλτιστος
ποιμαίνειν τὸ αὐτὸ λογικὸν και χριστεπώνυμον ποίμνιον, ὁ Κύριος Κ. Δανιήλ διὸ
και παρ' ἡμῶν ἐψηφίσθη τῇ τοῦ Παναγίου Πνεύματος χάριτι.

Ἐτει Σωτηρίῳ α χ η δ! Ἰανουαρίου κδ! (1694 Январий 24).

Πρῆγην Ἀχριδῶν Γρηγόριος βεβαίος.

Γκόρας και Μόκρας Ἀρσένιος συμφηρῖζομεν.

Ὁ ταπεινὸς Δυρβραχίου Κοσμάς συμφηρῖζομεν.

ΠΡΑΞΙΣ Ζ!

† Ἐπειδὴ ἐκ θεοῦ ὁδηγηθεὶς ὁ μακαριώτατος και λογιώτατος ἡμῶν αὐθέντης
και δεσπότης Πατριάρχης τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν και πάσης Βουλγαρίας
και τῶν λοιπῶν, Κύριος Κ. Ἰγνάτιος, ἠθέλησεν ἀναβιβᾶσαι καμὲ τὸν ἐλάχιστον δοῦ-
λον αὐτοῦ, λόγω μεταθέσεως ἀπὸ τῆς ἀγιωτάτης Μητροπόλεως Δυρβραχίου, εἰς τὸν
ἀγιώτατον και ὑπερτίμον θρόνον τῆς Θεοσώστου και ἀριστάτης μητροπόλεως Κο-
ριτσᾶς και Σελασφόρου, ἔρῃ πείθομαι τῷ θεῷ αὐτοῦ προστάγματι, και δέχομαι τὸ
ἐπίταγμα. Εὐχαριστῶ σὺν τῷ μακαριωτάτῳ αὐθέντῃ και δεσπότη σὺν πάσῃ τῇ ἀγιω-
τάτῃ και ἱερᾷ συνόδῳ τῶν ὑπερτίμων ἀρχιερέων, τῇ τοιαύτῃ φροντίδᾳ ποιησαμένη
εἰς ἐμέ. Δέομαι σὺν ὅπως εὐξωνται πρὸς Κύριον τοῦ αξιώσαι με ὀρθῶς και εὐλικρι-
νῶς ποιμαίνειν τὸ ἐμπιστευθὲν μοι ποίμνιον καλῶς και εὐσεβῶς παραστήσαι αὐτὸ κα-

столеки прѣстолъ на прѣсветата архиепископия на Първа Юстиниана Охридска и на цѣла Бѣлгария... благодарѣжъ първо на нашето братство въ Христа и молѣжъ Господа Бога Вседържителя да ми даде добъръ умъ и разумъ да пасѣмъ благочестиво богоугодно Христовото словесно паство и отъ Бога нарѣчената ми архиепископия, като водѣжъ неукоризнено поведение и чистъ животъ; като пазѣмъ въ всичко установленията на светитѣ отци; като постоянствувамъ въ християнското поведение и чадолубиво расположение спрямо сички братия, споредъ блаженный гласъ на Господа Исуса Христа, който гласи: по това ще се познаете, че сте мои ученици, ако се обичате по между си; и пакъ: който прѣбивава въ мене, и азъ въ него... за това да се молимъ Господу Богу да удостои и мене да пазѣмъ прѣвъ сичкия си животъ свърската на любовта, съ която и да се свързвамъ съ любезнитѣ си братия и съслужители свети архиереи до послѣдното ми дихание.

Дай, Христе царю, да сполучите вие сички участъта на спасенитѣ. Славата и държавата му да прѣбѣде въ вѣки вѣковъ аминъ,

Въ спасителева година а х у г (1693) августъ ѿ индиктионъ ѿ.

На Първа Юстиниана Охридска и на цѣла Бѣлгария Игнатий.

† Архиепископъ Охридски Игнатий.

Прѣсветата Корицанска и Селасфорска митрополия останѣла безъ пастиръ и покровитель, понеже архирествующиятъ понапрѣдъ въ неѣжъ блаженнопочившиятъ г. Атанасия си плати общия дългъ на смъртѣта. Станѣ синодално размишление между блаженнѣйшия ни началникъ и патриархъ на Първа Юстиниана Охридска и на цѣла Бѣлгария, господина г. Игнатия, и прѣосвещенитѣ митрополити и боголюбиви епископи, блаженнейшиятъ патриархъ се погрижи и по негова покана се събрахме ний архиереитѣ, за да намѣримъ достоенъ за сѣщата епархия пастиръ и покровитель. Въ прѣсветата голѣма Охридска църква на нашата владичица и чудотворна Богородица законно и правилно гласувахме и на първо мѣсто поставихме прѣосвещенния и словеснейшия митрополитъ Дурахийски господинъ Даниилъ, на второ — прѣподобния между иеромонаситѣ попъ и господинъ Венедиктъ, и на трето — прѣподобния въ иеромонаситѣ попъ и господинъ Иоасафъ; отъ които първиятъ, г. Даниилъ, чрѣвъ свето и правилно гласуване и съ съгласието на прѣчестнитѣ клирици отъ сѣщата прѣсвета Корицанска митрополия и на цѣлъ народъ, се намѣри достоенъ и най-добъръ да пасе словесното и Христоименито стадо; за това и отъ насъ се гласува и чрѣвъ благодатѣта на прѣсветия Духъ.

Въ спасителева година ѿ х у д (1694) Януарий ѿ д

Бившия Охридски Григорий удостовѣрява, Горенски и Мокренски Арсений съгласуваме (заедно), Смиренния Дирахийски Козма съгласуваме.

А К Т Ъ ѿ.

Понеже блаженнѣйшиятъ и словеснѣйшиятъ нашъ началникъ и владика, патриархътъ на Първа Юстиниана Охридска на цѣла Бѣлгария и пр. господинъ г. Игнатий, побуденъ отъ Бога, поиска да въскачи и мене най-малкия си слуга, по причина на размѣствание, отъ прѣсветата Дурахийска и Далматска митрополия на прѣсветия и прѣчистия прѣстолъ на Богоспааемата и прѣсвета Корицанска и Селасфорска митрополия, ний се покоряваме на неговата света заповѣдъ и приемаме постановлението. Благодарно прочее на всеблаженный господарь и владика, както и на цѣлия светейши и свещенъ синодъ отъ прѣчестни архиереи за грижата, която се полага къмъ мене и молѣжъ се за да се молѣтъ на Господа да ме удостои право и

θαρόν καὶ ἄσπιλον ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ δευτέρᾳ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν. α χ η δ. (1694).

† Δανιήλ ἐλέψθ' θεοῦ μητροπολίτης πρῶην Δυρράχίου ὑποψήφιος Κοριτσᾶς καὶ Σελεσφόρου οἰκείᾳ χειρὶ ὑποτάξας ὑπέγραψα.

Ἡ ὀρθοδόξος ὁμολογία μου.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ' τοῦ πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰῶνων. Φῶς ἐκ' φωτός, θεὸν ἀληθινὸν ἐκ' θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ' τῶν οὐρανῶν, καὶ σαρκωθέντα ἐκ' πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας, τῆς Παρθένου, καὶ ἐνανθρωπίσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταπείντα, καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς γραφάς· καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ' δεξιῶν τοῦ πατρὸς· καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ' τοῦ πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν πατρὶ καὶ οὐκ ὡμοιωμένον καὶ συνεδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν ἁγίαν καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος, ἀμήν.

Καὶ πρὸς τούτοις στέργω καὶ ἀποδέχομαι τὰς ἁγίας οἰκουμενικὰς καὶ σεπτὰς ἁγίας συνόδους, αἵτινες ἐπὶ φυλακῇ τῶν ὁρθῶν καὶ θεῶν δογματῶν συνηθροίσθησαν ἐν διαφόροις καιροῖς, καθολολογῶν τὰς ὑπ' αὐτῶν διορισμένας ἀποφάσεις, κανόνας τε καὶ διατάξεις καὶ διατυπώσεις, ὅσαι τοὺς θεοφόρους πατράσι διετυπώθησαν, καὶ οὓς μὲν ἀποδέχονται συναποδεχόμενος, οὓς δὲ ἀποστρέφονται συναποστρεφόμενος. Ἐτι δὲ καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν εἰρήνην καὶ ὑποταγὴν ὁμολογῶ διαφυλάττειν καὶ κατ' οὐδένα τρόπον τὰ ἐναντία ταύτης φρονεῖν ἢ πράττειν, ἀλλ' ἐν παντὶ μοι βίῃ ἐπόμενος ἔσομαι τῇ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ ἐκκλησίᾳ καὶ τῷ μακαριωτάτῳ μοι αὐθέντῃ καὶ Δεσπότη, Κυρίῳ, Κυρίῳ Ἰγνατίῳ, τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας, Μακεδονίας, Ἀλβανίας καὶ τῶν λοιπῶν Πατριάρχῃ, σὺν τῇ ὑπερτελεστάτῃ αὐτοῦ ἁγίᾳ Συνόδῳ, πρὸς ἐπαγγελόμενος δὲ, ἵνα ἐν φόβῳ θεοῦ καὶ γνώμῃ θεοφιλεῖ, καὶ τὴν ἐγχειρισθεῖσαν μοι ποιμνὴν ἰθύνειν καλῶς, καὶ ἀπὸ πάσης πονηρᾶς ὑπολήψεως, αἰρέσεως τε καὶ σχίσματος, ὃ πόση μοι δύναμις, καθαρὸν ἑμαυτὸν συντηρῶν. Πρὸς τούτους ὑπισχυοῦμαι τὸ κατὰ δύναμιν κατ' ἔτος τέλος (φόρον) πρὸς σύστασιν καὶ βοήθειαν τῆς μεγάλης ἐκκλησίας. Ἐτι δὲ ὑπόσχομαι ὑπερ κέκτηται προνόμια ὁ Πατριαρχικὸς οὗτος θρόνος τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας, ἀπαρעχειρήτα διαφυλάττειν, καὶ σύμφωνον ἐν πᾶσι τῇ καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτῃ συνόδῳ καὶ συναίνουντα ἐμμένειν, ἐν καταρτισμῷ εἰρήνης, ἀγάπης καὶ ὑποταγῆς, τῇ τοῦ παναγίου καὶ ζωαρχικοῦ πνεύματος χάριτι. Καὶ ταῦτα μὲν διὰ χειρὸς μου ἐγαράχθησαν ἐν τῷ Πατριαρχικῷ κώδικι τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας. α χ η δ. (1694).

(Ὁ ταπεινὸς Κοριτσᾶς καὶ Σελεσφόρου Δανιήλ οἰκείᾳ χειρὶ ὑπογράφας πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου ὑπόσχομαι.

ΠΡΑΞΙΣ η!

† Ἐιδὴ ἡ ἀγιωτάτη Μητρόπολις τῆς θεοσώστου πόλεως Καστορίας ἀνευ προστατοῦ καὶ ποιμένου ἐναπέμεινε, διὰ τὸ τὸν πρῶην ἀρχιερατεῦοντα ἐν αὐτῇ Κύριον Κ. Δαυίδ παραίτησιν οἰκειοθελή ποιήσασθαι διὰ τε τὸ γῆρας αὐτοῦ καὶ τὴν ἀδυναμίαν. Προσάξει οὖν τοῦ μακαριωτάτου ἡμῶν αὐθέντου καὶ δεσπότη ἀρχιεπισκόπου Ἀχριδῶν, Πατριάρχου πάσης Βουλγαρίας καὶ τῶν λπ. τοῦ ποιῆσαι ψήφους κανονικάς,

искрено да пасж повѣренното ми паство добръ и благочестиво, да го прѣд-
ставж чисто и нескверно въ страшното и второ пришествие на Господа
Бога и Спаса нашего Иисуса Христа, комуто славата и държавата да бжде
въ вѣки вѣковъ амѣнь. а х у д (1694)

† Даниилъ по Божия милость бивший Дирахийски митрополитъ,
подгласникъ Корицански и Селкофорски собственоръчно подписахъ.

Православната ми исповѣдь.

(Слѣдва символътъ на вѣрата).

Слѣдъ символа на вѣрата слѣдва слѣдното обѣщание: „При това
обичамъ и приемамъ светитѣ вселенски събори, които сж се събирали въ
различни врѣмена за запазване правитѣ и Божественитѣ догмати. Исповѣд-
вамъ отъ тѣхъ опрѣдѣленитѣ постановления, правила, заповѣди и уста-
новления. Които тѣ приематъ, и азъ приемамъ, а отъ които тѣ се отказ-
ватъ, и азъ се отказвамъ. Така сжщо исповѣдвамъ, че ще пазж църковния
миръ и че по никакъвъ начинъ не ще мислж или вършж противното нему;
прѣзъ цѣлия си животъ ще слѣдвамъ съборната и апостолска църква и
всеблаженный ми господарь и владика господинъ г. Игнатии, патриархъ
на Първа Юстиниана Охридска и на цѣла България, Македония, Албания
и пр. заедно съ всесъвършения неинъ синодъ. Обѣщавамъ се въ страхъ
Божии и боголюбивъ умъ да ржководж повѣренното ми паство добръ и да
се пазж чисто отъ всѣко лукаво помишление, ересъ и схизма, до колкото
позволяватъ силитѣ ми; при това обѣщавамъ се да плащамъ споредъ силата
си всѣка година данъка за поддържане и помагание великата църква; а
още се обѣщавамъ да пазж вѣрно всички правдини, които е придобилъ тоя
патриаршески прѣстолъ на Първа Юстиниана Охридска и на цѣла Бълга-
рия и да прѣбждж съ цѣлия нашъ свети синодъ въ съгласие, миръ, лю-
бовъ и подчинение съ благодатъта на прѣсветия и животворящъ Духъ.

Това е написано отъ ржката ми въ патриаршеския кодексъ на вели-
ката църква.

а х у д (1694)

Смирениятъ Корицански и Селасфорски Даниилъ, собственоръчно
подписвамъ и всѣкой день отъ живота ми се обѣщавамъ.

А К Т Ъ ѝ.

Понеже прѣсветата митрополия на Богоспасаемия Касторийски градъ
останж безъ пастирь и покровитель, по причина че бившиятъ владичествоващи
въ нежъ господинъ г. Давидъ си даде доброволно оставката по старосте и
слабость, по заповѣдь на всеблаженнейшия нашъ господарь и владика
архиепископъ Охридски, патриархъ на цѣла България и пр., да гласу-

τὸ τίς ἄρα ἄξιός εὐρεθείη προστάτης καὶ ποιμὴν τῆς αὐτῆς Μητροπόλεως Καστορίας, ἡμεῖς οἱ παρευρεθέντες ἀρχιερεῖς τοῦ κλίματος ἔνδον τῆς ἀγιοτάτης αὐτῆς μητροπόλεως πορευθέντες καὶ ψήφους κανονικὰς ποιήσαντες, τοῦ εὐρεῖν τὸν ἄξιον καὶ διαπρέποντα αὐτῇ ποιμένα τε καὶ προστάτην, πρῶτον μὲν ἐθέμεθα τὸν Ὁσιώτατον ἐν Ἱερομονάχοις κύριον Διονύσιον, ἔπειτα τὸν Πανιερώτατον ἅγιον Γρεβενῶν, Κύριον Θεοφάνην, εἶτε τὸν Θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον Μολεσχῶ (ἢ Μογλειῶν) κύριον Διονύσιον ἐκ τῶν ὁποίων ὁ πρῶτος τῶν ἄλλων εὐρέθη βέλτιστος· ὃν καὶ ἐψηφίσαμεν ἐν τῷ ὄνοματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, τῆς μιᾶς θεότητος καὶ βασιλείας, ἀμήν.

Ἔτος Σωτήριον α χ η δ! Νοεμβρίου ιδ! ἐν τῇ ἀγιοτάτῃ μητροπόλει Καστορίας.

Πρόην Καστορίας Δ α υ ἰ δ ὁ καὶ πρωτόθρονος συμφηφίζομαι.

Σισανίου Ζ ω σ ι μ ἄ ς συμφηφίζομαι.

Γρεβενῶν Θεοφάνης συμφηφίζομαι.

Μογλενῶν (Μολεσχῶ) Διονύσιος συμφηφίζομαι.

† Ἐπειδὴ θεοῦ εὐδοκοῦντος καὶ ἐλεοῦντος τῇ ἀκρᾷ αὐτοῦ ἀγαθότητι καὶ προνοητικῇ αὐτοῦ προνοίᾳ, ἀπεψήνατο καὶ μέχρις ἡμῶν τῶν ταπεινῶν καὶ ἀναξίων δούλων τοῦ ἔλθεῖν εἰς τὸν τοιοῦτον βαθμὸν τῆς ἀρχιερατικῆς ἱεραρχίας, τὸν μεγιστὸν τε καὶ ὑπέριμνον, ἐπινεύοντος εἰς τὴν μακαρίαν τοῦ μακαριωτάτου μου αὐθέντου καὶ Δεσπότης ψυχῆν, τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας Κυρίου Κ. Ἰγνατίου, τοῦ ἐξ αὐτοῦ ὀδηγηθέντος θεοῦ τῶν πάντων, προσέτι εἰς τὴν ἱερὰν ψυχὴν τῶν πανιερωτάτων μητροπολιτῶν καὶ τὸν θεοφιλέστατον ἐπισκόπων τῆς ἀγιοτάτης ἀρχιεπισκοπῆς καὶ πατριαρχίας ταύτης, τοῦ ἀναβιβᾶσαι καὶ ἀξιῶσαι τὴν ἡμῖν εὐτέλειαν τε καὶ ἐλαχιστότητα εἰς τὸν μέγαν τοῦτον ὑψηλὸν τε καὶ ὑπέριμνον θρόνον τῆς ἀγιοτάτης μητροπόλεως Καστορίας καὶ πρωτοθρόνου τῆς α! Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας καὶ τῶν λπ. Ἦδη ποίθομαι τῷ θεῷ αὐτοῦ προστάγματι καὶ πάντων τῶν ἁγίων Ἀρχιερέων. Ἔθεν καὶ δέχομαι κατὰ τὸ ἐφικτὸν μοι τὸ ἐπίταγμα καὶ λειτουργήματα τῆς τοιαύτης Ἱεραρχίας καὶ πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ καὶ ὑπερευχαριστῶ μετὰ πάσης εὐλαβείας καὶ προσκινῶ πατρί υἱῷ τε καὶ πνεύματι ἁγίῳ, τῇ ἁγίᾳ καὶ ἁμωσσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ τριάδι, θεῷ τῶν ὄλων, τῇ φωτισούσῃ καὶ νεοοῦσῃ εἰς τὴν καρδίαν τοῦ μακαριωτάτου καὶ ἱεράς συνόδου, τὸ προσκαλέσαι καὶ ἐκλέξαι τὴν ἡμῖν εὐτέλειαν πρὸς τοιοῦτον ὑπὲρ λόγον καὶ δύναμιν ἔργον, προκρίνουσα με τῶν ἄλλων, ὡς ἱκανὴν, τὴν μὴ ὄντως ἱκανήν. Ἐπειτα δὲ εὐχαριστῶ τῷ μακαριωτάτῳ μοι πατρὶ καὶ δεσπότη, καθομολογῶν χάριτας ἀθανάτους τῇ ὑπερτελεστάτῃ ἁγίᾳ συνόδῳ, τῇ βραβευούσῃ μοι χάριν ὑπὲρ παντός χαρίσματος, ἧς τῇ εὐαγεῖ καὶ πανιέρῳ εὐχῇ ἢ μόνῃ τρισήλῳ θεότης ἐπιχορηγῆσει καὶ χαρίσει μοι σοφίαν, σύνεσίν τε καὶ ἀγαθὴν γνώμην, εἰς τὸ διοικεῖν ἐνθέως, καὶ δι᾽ ἑθνεῖν ἀξιοπρεπῶς καὶ κυβερνᾶν σωτηριωδῶς τὸ παρ' αὐτῆς ἐμπιστευθέν μοι ποιμνιον τοῦ Χριστοῦ, φωτίζουσα τὸ ἄσθενεῖ τοῦ νοός μου καὶ ἐπισταλάζουσα μοι χάριν θεοφιλῆ καὶ δύναμιν ζωῆς μετὰ εὐαρέτου βίου, ἵνα χριστομιμήτως ἀξιωθῶ ποιμαίνειν τὸ τοῦ Χριστοῦ λογικὸν ποιμνιον, καὶ παραστῆσαι αὐτὸ ἄσπιλον καὶ καθαρὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ φρικτῇ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς φοβερᾶς κρίσεως. Εἶθε μοι Χριστὲ Παντάναξ! παντεπίσκοπε! Διὰ πρεσβειῶν τῆς κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου, τῆς ἀειπαρθένου Μαριάμ, τῆς Ἀνάσσης οὐρανοῦ καὶ γῆς, καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Κλήμεντος, Ἀρχιεπισκόπου Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἀμήν.

α χ η δ. (1694) Νοεμβρίου ιδ.

Ἰποψήφιος ἐλέφ θεοῦ Καστορίας Διονύσιος καὶ πρωτόθρονος ἰδία χειρὶ ὑπέγραψα.

ваме законно кой е достоенъ да бжде покровитель и пастиръ на Касторийската митрополия; за това и ний, архиереитъ отъ тая страна, които се намѣрихме въ прѣсветата митрополия, гласувахме правилно за да намѣримъ достойния и приличния пастиръ и покровитель. На първо мѣсто поставихме прѣподобния въ иеромонаситѣ господина Дионисия, на второ — прѣосвещенния свети Гревенски господинъ Теофана, на трето — Боголюбивия епископъ на Люлеско (Могленския) господина Дионисия, отъ които тоя послѣдниятъ се намѣри най-добъръ и за него гласувахме въ името на Отца и Сина и Светаго Духа, едно Божество и едно царство аминъ.

Спасителева година а х ѣ д њ (1694) Ноемврий 1д (14).

Въ светѣйшата Касторийска митрополия.

Бившиятъ Касторийски Давидъ и първопрѣстолни съгласуваме, Сисанийски Зосима съгласуваме, Гревенски Теофанъ съгласуваме, Могленски (на Люлескохъ) Дионисий съгласуваме.

† Понеже по Божие благоволение и милость, въ крайната негова благодъ и прѣдвидливо провидение дойде редъ и до насъ смиреннитѣ и недостойни слуги да се въскачимъ на такъва висока и прѣчестна степенъ на архиерейско чиновачалие, а това по Божие вдъхновение въ блаженната душа на всеблаженный ми господаръ и владика на Първа Юстиниана Охридска и на цѣла България господина г. Игнатия, а така сѣщо и въ свещеннитѣ души на светѣйшитѣ митрополити и боголюбиви владыци на светѣйшата тая архиепископия и патриаршия; понеже, казвамъ, се удостоихъ да въскажѣтъ и моето нищожество върху тоя голѣмъ, високъ и прѣчестенъ на светѣйшата Касторийска митрополия, и първопрѣстоленъ на Първа Юстиниана Охридска и на цѣла България и прочее . . . покорявамъ се на Божественната му заповѣдъ и на заповѣдта на всички свети архиереи и приемамъ, споредъ силитѣ си, назначението и изпълненето на такъва служба и най-напрѣдъ благодаръ и прѣблагодаръ съ всеко благочестие и се покланямъ на Отца и Сина и Светаго Духа, на светата единоръчца, животворяща и нераздѣлна Троица, която е Богъ на всички твари и която просвети и вдъхнѣ въ сърдцето на всеблажеинѣйшия и на светия синодъ да ме поканѣтъ и изберѣтъ мене нищожния, за такъва прѣвшающа способността и силитѣ ми работа, като ме прѣдпочетохъ отъ другитѣ като способенъ, а послѣ благодаръ на прѣблаженный ми баща и владика на всесвѣршенния свети синодъ, който ме награди съ даръ надъ всички дарове, и на когото чрѣзъ чистата всесвета молитва, едното трисълнечно Божество да ми даде мъдрость и добъръ умъ и разумъ за да управлявамъ по Бога, да рѣководѣ достолюбно и да водѣ спасително отъ него повѣренното ми пасство Христово; нека просвещава слабостъта на ума ми и ми вдѣхне богоприятна благодать и сила съ добродѣтеленъ животъ, за да се удостоѣ Христоподражателно да пасѣ Христовото словесно стадо, което да прѣдставѣ нескверно и чисто въ ужасния день на страшния сѣдъ на Господа нашего Исуса Христа.

Дай, Христе Вседарю, и всехъ владико, чрѣзъ молитвата на нашата владичица Богородица, приснодѣва Мария, царица на небото и земята, и на въ светиитѣ нашъ отецъ Климентъ, архиепископъ Охридски и на цѣла България и всехъ светихъ аминъ. . . . .

а х у д (1694) Ноемврий 1д (14).

Подгласникъ по Божия милость Касторийски Дионисий и първопрѣстоленъ саморѣчно подписахъ Мѣ Нвоу.

Π Ρ Α Ξ Ι Σ Θ !

Διὰ τοῦ παρόντος βεβαιωτικοῦ καὶ ἐνυπογράφου ὑπὸ πάντων τῶν ἀγίων Ἀρχιερέων τοῦ κλίματος Βουλγαρίας, δηλοποιεῖται παρ' ἡμῶν τῶν παρευρεθέντων ἀρχιερέων τῶν ὑποκειμένων ἐν τῷ κλίματι τῆς ἀγιωτάτης ἀρχιεπισκοπῆς τῆς α! Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας καὶ τῶν παρευρεθέντων ἀρχόντων καὶ ἄλλων προκρίτων ἀνδρῶν τοῦ αὐτοῦ κλίματος, καὶ ἐπειδὴ ἐκ' πρώτης μὲν ἡλικίας βλέπομεν τὰς φθορὰς καὶ ἀκαταστασίας, τὰς συνεχῶς συμβαινούσας εἰς τὸ ταλαιπωρούμενον τοῦτο κλίμα τοῦ Ἀχριδῶν παρὰ τῶν ἀλλοδαπῶν διαφόρων ἀρχιεπισκόπων, ἀναπηθόντων ἀπὸ ξένα καὶ ἀλλότρια κλίματα. Οὗτοι ἐρχόμενοι καταφθεύρουσι καὶ καταζημιούσι τὸ ποτὲ καὶ νῦν ἐντιμον καὶ ἐπαινετὸν τοῦτο κλίμα τῆς ἐπαινετῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας καὶ τῶν λπ., εἰς τὸ ὅποιον (κλίμα) φανερώς ἐπληρώθη ὁ ἀψευδῆς λόγος τοῦ θεοῦ, διὰ τοῦ προφήτου Ἡσαΐου λέγοντος „ποιμένες πολλοὶ καὶ ἀλλότριοι διέφθειραν τὸν ἀμπελῶνα μου“ (ἐπειδὴ ἀμπελῶν θεοῦ ἢ ἐκκλησία καὶ ὁ πιστὸς λαὸς ὀνομάζεται). Πολλοὶ οὖν διάφοροι ἀλλότριοι ποιμένες διέφθειραν, ἠφάνισαν καὶ καταχρεων ἐποίησαν τὴν παρ' ἡμῶν μεγάλην ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, ἀλλ' ὁ ἐκ' πάντων τῶν πρῶσώπων ἀναιδῆς καὶ ἀθεόφοβος Γρηγόριος ὁ Τουρναβίτης, ὡς ἄλλος μονὴς ἄγριος κατέσκαψε καὶ κατερῆμωσεν αὐτήν, περὶ τοῦ ὀποίου καὶ τανῶν ἀκηκόαμεν, ἔτι καὶ αὐθις ἐν Ἀδριανούπολει μαίνεται καὶ ταράσσεται, καὶ κατὰ τῆς ἡμετέρας ἀρχιεπισκοπῆς πάλιν ὀπλίσκεται, ὃν περ ἡ ἐκκλησία τοῦ θεοῦ καὶ ἡ θεία σύνοδος τῶν ἀγίων ἀρχιερέων, δικαίως κρίνασα, καὶ εἰς τέλος ἐκφαυλίσασα τὰς ἐκείνου παρανομίας, ζημίας καὶ ἀδικίας, τελείως ἐκάθηρε καὶ τῆς ἀρχιερωσύνης ἐγύμνωσε, καὶ ὡς μέλος σεσαπῆς καὶ βρόμιον ἀπέκοψε καὶ πολλὰ μακρὰν ἀπέβριψε· ὅθεν ἡμεῖς οἱ ὑποσημιουμένοι ἀρχιερεῖς καὶ οἱ παρευρεθέντες ἄρχοντες, κληρικοί καὶ λαϊκοί, καὶ λοιποὶ πρόκριτοι σκέψιν ποιησάμενοι πρὸς ἀπαλλαγὴν τῶν δεινῶν, καὶ ἀντικατάστασιν τιμίου, δικαίου καὶ φιλοθέου ἀρχιεπισκόπου καὶ Πατριάρχου τούτου τοῦ δυστειχοῦς κλίματος, ἦτοι τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας, ἐπειδὴ τὸ παντίφορον ὄμμα τοῦ ὑψίστου θεοῦ καὶ ὁ καιρὸς ἔφερε τὸν Πανιερώτατον μητροπολίτην Σισανίου, Κύριον Κ. Ζωσιμᾶν, τοῦ πορευθῆναι εἰς Ἀδριανούπολιν διὰ τινὰ ἐτέραν αὐτοῦ ὑπόθεσιν, ἡμεῖς οὖν κοινῇ γνώμῃ καὶ βουλῇ ζητούμεν δι' αὐτοῦ τοῦ λαβεῖν αὐτὸν τὴν ἀρχιεπισκοπὴν τῆς α! Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας, ὡς ἄξιον τοῦ διακυβερνήσαι καὶ πρὸς τὴν ἀρχαίαν δόξαν ἀποκαταστήσαι τὸν κλονούμενον τούτον ἀποστολικὸν θρόνον, τὸν δὲ παραβάτην καὶ φθορὰν ταραξίαν Γρηγόριον, ὡς λύκον αἰμοβόρον μακρὰν ἀποσοβῆσαι καὶ καταδίωξαι ταύτης τῆς λογικῆς ποιμνῆς τοῦ Χριστοῦ, καθὰ περ καὶ ἡμεῖς ὁμοφώνως ἐν ἐνὶ στόματι καὶ καρδίᾳ ἀπεσκορακίσασμεν τὸν δὲ ἅγιον Σισανίου Κύριον Ζωσιμᾶν γινόμενον καὶ ἐρχόμενον θέλομεν τὸν ὑποδεχθῆ εὐλαβῶς, τιμίως καὶ ὁμοφύχως ἅπαντες ἡμεῖς οἱ τοῦ κλίματος ἀρχιερεῖς, ἱερεῖς, ἄρχοντες, καὶ πᾶσα ὁμήγηρις τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν, πλὴν μὲ τοιαύτην συμφωνίαν καὶ ὑπόσχεσιν ἄτρεπτον, δηλαδὴ τοῦ ἐνεργεῖσθαι παρ' αὐτοῦ καὶ γίνεσθαι κυβερνήσιν νόμιμον καὶ θεάρεστον εἰς ἅπαντα τὰ τοῦ κλίματος συμφέροντα καὶ κατεπειγούσας διαθέσεις, καθὰ περ καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν περὶ τούτων ἐλπίδα καὶ θάρρος γράφομεν τὴν παροῦσαν ὑπόσχεσιν. Ἐν Ἀχρίδι ἀ χ η ε ! Ἀπριλίου ζ ! (1695 Ἀπριλιῆ 7).

Αἰ ἐπικυρώσεις.

Πρόφην Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας Γερμανός.

Καστορίας Πρωτόθρονος καὶ πρόεδρος Δευρῶν Δαυῖδ.

Ὁ νῦν Καστορίας Πρωτόθρονος Διονύσιος.

Δυβράχλιου Κοσμάς. Τιβεριουπόλεως (Στρουμνίτης) Λεόντιος.

Πελαγωνείας Ἰγνάτιος. Μογλενῶν (Μολεσχοῦ) Διονύσιος. Γρεβενῶν Θεοφάνης. Γκόρας καὶ Μόκρας Ἀρσένιος. Πρεσπῶν Παρθένιος.

А К Т Ъ е.

Чрвъзъ настоящето удостовърително, подписано отъ всички свети архiereи, подвѣдомствени на прѣсветата архиепископия Първа Юстиниана Охридска и на цѣла България, и отъ намѣрившитѣ се голѣмци и други по-първи мѣже отъ сѣщата страна, заявяваме, че понеже отъ врѣме виждаме развалитѣ и нещастията, които едно подиръ друго се случватъ на тая злочеста страна Охридска отъ различни чужди архиепископи, които иджтѣ отъ чужди епархии и развалятъ и ощетяватъ честната и славна тая епархия на прѣславната Първа Юстиниана Охридска и на цѣла България и пр., за която (епархия) явно се испълни истинското Божие слово, казано чрвъзъ пророкъ Исаия, „много и чужди овчари развалихъ лозето ми“ (понеже Божие лозе се казва Църквата и вѣрниятъ народъ); понеже много и различни чужди пастири развалихъ, съсипахъ и злоупотрѣбихъ нашата велика Христова църква . . . но отъ всички лица най-безсраменъ и най-небоязливъ излѣзе Григорий Търновски, който ъ подкопа и ъ разцѣпи и за когото чухме, че пакъ въ Одринъ смущава и прѣбивава и противъ нашата архиепископия пакъ се вѣоръжава; понеже тоя сѣщия Григория Божията църква и свещенниятъ синодъ на светитѣ архiereи справедливо осжди и най сетнѣ, като извади на явѣ неговитѣ беззакония, пакости и несправедливости, свѣршено отхвърли, отъ архiereйството съблѣче и като изгнилъ и нечистъ членъ отсѣче и много на далече отхвърли . . . прочее, ний подписанитѣ архiereи и намѣрившитѣ се тука първенци духовни миряни и други голѣмци, размислихме дълбоко за отърване отъ злинитѣ и възстановяване на честенъ справедливъ и боголюбивъ архиепископъ и Патриархъ на тая нещастна страна, сирѣчь на Първа Юстиниана Охридска и на цѣла България. И понеже всевѣдящето око на Всевишния Богъ и врѣмето докара щото в. прѣосвещенниятъ митрополитъ Сисанийски господиъ г. Зосима да иде въ Одринъ за нѣкоя своя друга работа . . . и ний едногласно и единодушно желаемъ да вземе той архиепископията на ѣ Юстиниана Охридска и на цѣла България, като достоенъ да ъ управлява и възвѣрне къмъ старата слава тоя расклатенъ апостолски прѣстолъ, а прѣстѣпника, развратителя и смутителя Григория, като кървожаденъ вълкъ далече да отстрани и отпѣди отъ това словесно Христово стадо, както и ний едногласно, съ едни уста и едно сѣрдце отхвърлихме. Свети Сисанийски господиъ Зосима, като дойде, ще го посрѣщнемъ благочестиво, честно и единодушно, всички ние отъ тая страна архiereи, свещенници, първенци и цѣлото множество благочестиви християни, но съ такъво съгласие и неизмѣнимо обѣщание, да дѣйствува и въведе законно и богоугодно управление за интереса на страната.

Въ Охридъ а ѣ у е (1695) Априлий 3 (7).

Подписитѣ:

Главниятъ Охридски и на цѣла България Германъ. Касторийски първопрѣстоленъ и Дебърски прѣдсѣдатель Давидъ.

Сегашни Касторийски първопрѣстоленъ Дионисий.

Дирахийски Козма, Тивериополски (Струмишки) Леонтий. Пелагонийски Игнатий, Моленски (Молесхосъ) Дионисий.

Гревенски Теофанъ, Горенски и Мокренски Арсений, Прѣспански Партений.

Παράιτησις.

† Ἡ μετριότης ἡμῶν διὰ τοῦ ἱπαρόντος παραιτητικοῦ γράμματος διλοποιεῖ, ὡς ὅτι, ὄντος μου ἀρχιεπισκόπου τῆς α! Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας, μετὰ παραίτησεως τοῦ πρὸ ἐμοῦ ἐν μακαρία τῇ λήξει γενομένου κυρίου Γρηγορίου, εἰσήλθε ληστρικῶς καὶ παρανόμως καὶ ἐπίβαλεν ἡμᾶς, τοὺς νομίμους, καὶ ἤρπασε τὸν θρόνον αὐτὸν τὸν ἀποστολικόν, ἀνευ τῆς ἡμετέρας παραίτησεως, καὶ τῆς τῶν ἁγίων ἀρχιερέων προσκλήσεως, ὁ πρῶην νέων Πατρῶν λεγόμενος, δεσ διὰ καὶ διὰ τὴν ἀναξιοσύνην του, καὶ τὴν πλεονεξίαν τῶν φρημάτων, παραιτῶν θρόνον ἀλλότριον καὶ μὴ λογιζόμενος τὴν οἰκείαν παρανομίαν ὅθεν καὶ τοῦ Ἰγνατίου γενομένου μετὰ παραίτησεως παρανόμου, ἐλογίσθη καὶ αὐτὸς παράνομος, ὡς ἐκ' παρανόμου γενόμενος. Τοιγαροῦν διὰ τὰς τοιαύτας παρανομίας σκέψις καὶ φροντίς γινομένη τῶν ἁγίων ἀρχιερέων, ὅσα δὴ οἱ ἀνοθεν ἀρχιεπίσκοποι ἀκόσμως καὶ ἀνόμως, κατεψήφισαν νεύσει θεῆα διὰ ἀνδραξίον τῆς τοιαύτης ἐπιστασίας, τὸν ἱερώτατον μητροπολίτην ἅγιον Σισανίου Κύριον Ζωσιμᾶν, τοῦ γενέσθαι ἀρχιεπίσκοπον τοῦ ὑψηλοτάτου τούτου θρόνου Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας, οὐπερ καὶ ἀξίου ὄντος καὶ προσώπου τιμίου, κἀγὼ παραιτῶ εἰς αὐτὸν τὸν ἅγιον Σισανίου, κύριον Ζωσιμᾶν, τὸν θρόνον μου τῆς ἀγιωτάτης ἀρχιεπισκοπῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας ἐξ οἰκείας μου προαιρέσεως, χωρὶς τινος βίας ἢ δυναστείας, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τὴν ἀρχιερωσύνην μου. Ὅθεν καὶ εἰς τὴν περὶ τούτου ἀληθῆ ἀσφάλειαν γέγραπται καὶ ἡ παρούσα μου παραίτησις ἐπὶ τὸν ἱερώτατον μητροπολίτην ἅγιον Σισανίου, Κύριον Ζωσιμᾶν, καὶ ἐπεδόθη τῇ αὐτοῦ ἱερότητι, καὶ κατεχωρήθη ἐν τῷ θεῷ Κώδικι τῆς μεγάλης τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας εἰς μνήμην διηνεκῆ.

Ἐν' Ἀχριδι ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ α χ η ε. Ἰουλίου θ! (1695 Юлиѣ 9).

Πρῶην Ἀχριδῶν Γερμανός ἐπιβεβαίωσ.

ΠΡΑΞΙΣ !

† Τῆς ἀγιωτάτης ἀρχιεπισκοπῆς τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας ἀνευ τοῦ διαπρέποντος ποιμένος ἐναπομεινάσης διὰ τὸν ἐν' αὐτῇ ἀρχιεπισκοπεύσαντα Ἰγνατίον θεοῦ παραχωρήσει, διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, ὡς ἀνάξιον ὄντα παντελῶς τοιοῦτου χαρίσματος καὶ ἀνίκανον τοιοῦτου ἐπιχειρήματος, καὶ ἀγευστον πάσης νομίμου καὶ ἐκκλησιαστικῆς παιδεύσεως, καὶ συνηθείας καὶ τάξεως, καθά περ καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς αὐτοῦ ἐπιχειρήσεως ἀναφανδὸν βεβαίωσιν: ὁ ὁποῖος ἀνευ συνοδικῆς τῶν ἁγίων ἀρχιερέων προσκλήσεως ἢ συμβουλῆς, ἀπατήσας τὸν πρὸ αὐτοῦ ἀρχιεπισκοπεύοντα Γρηγόριον χρημάτων πλήθεσιν, ἐξ οὗ δῆθεν καὶ ἔλαβε παραίτησιν, καὶ ἐξ ἀχρείου ἀχρειότερος γενόμενος, οὕτω λαθραίως εἰσεσήδῃσεν διὰ μπερατίου Βασιλικοῦ εἰς τὴν ἀρχιεπισκοπὴν οὐπερ μπερατίου τὴν ἀπαράντητον ἀποτελείωσιν αἰσθανόμενοι καὶ μερικοὶ ἀρχιερεῖς ἐκλιναν αὐτῷ ἄκοντες καὶ μὴ βουλόμενοι ἐνέσκυψαν νομίζοντες ἔχειν αὐτὸν ἴσως καμμίαν τάξιν ἢ χάριν ἐκκλησιαστικὴν καὶ χριστιανικὴν ἐπ' αὐτῷ· αὐτὸς δὲ, ὡς εἶρηται, μῆτε θεῖους λογιζόμενος νόμους, μῆτε ἁγίων πατέρων κανόνας εἰς νοῦν θέμενος, ἀλλ' εὐθύς ἐν πρώτοις πρὸς ἄλλα ἄθεσμα καὶ ἐπιζάμια τοῦ κλίματος ὅσα ἔπραξε, δέδωκεν ἄρζιον πρὸς ἀνιέρους καὶ ἀλλοτρίους λαϊκοὺς ἱερεῖς, καὶ εὐγαλαν μπεράτια κατ' ἐπάνω εἰς δῶα ἐπαρχίας, τὴν Πελαγονειαν, λέγω, καὶ Δεύρην, ἐπαρχίας καλλιτέρας καὶ ἐλευθέρας, μὲ ἀρχιερεῖς νομίμους ἐκάστη αὐτὸς δὲ κατέστησεν ἀνιέρους λαϊκοὺς. Ἴδου δῶα χρόνοι συμπληροῦνται ὅπου ἀρχιερατεύουν οἱ ἀνιέροι ἐκεῖνοι, καὶ ἀπατῶντες τοὺς χριστιανοὺς πολιτεύονται εὐλογούντες καὶ ἀγιάζοντες οἱ θεοκάπηλοι, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν μολύνοντες τοὺς χριστιανοὺς. Τούτου χάριν μὴ ἀνασχομένοι ἡμεῖς οἱ ὑποκείμενοι ἀρχιερεῖς τοῦ κλίματος τὸν ἀφανισμόν καὶ τὴν φθοράν, τὴν γενομένην ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ ταύτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ Ἀχριδῶν ἐξ ἐνὸς τοιοῦτου ἀχρεῖν καὶ κουφούστων τὰς φρένας, συνήχθημεν ἀπαξάπαντες οἱ ἀρχιερεῖς τοῦ κλίματος καὶ συνοδικῶς ἀπεβάλομεν καὶ ἀπεδιώξαμεν αὐτὸν τὸν ἀνάξιον καὶ φθορῆα τοῦ κλίματος Ἰγνατίον, καὶ ἐξητήσαμεν παραίτησιν παρὰ τοῦ μακαριωτάτου πρῶην νομίμου ἀρχιεπισκόπου κυρίου Κ. Γερμανοῦ εἰς τὸ ἀποκαταστήσαι ἡμῶν νό-

(О с т а в к а).

† Наше смирение съ настоящата оставка обявява, че когато бѣхъ архиепископъ на ꙗ Юстиниа Охридска и на цѣла Бѣлгария, слѣдъ оставката на прѣдшественника ми блаженнопочившия господинъ Григория, бившия Новопатрски нарѣченъ, влѣзе разбойнически и незаконно, отмѣсти насъ законнитѣ, грабнѣ самия апостолски прѣстолъ безъ да си дадемъ ний оставката и да бждемъ поканени за това отъ светитѣ архиереи. Той, поради недостойността и сребролюбието си, пакъ си даде оставката и прѣдаде тоя прѣстолъ на Бѣлградския Игнатий. И като станѣ Игнатий патриархъ по дирѣ беззаконна оставка, счете се и той беззаконенъ. За това, за тия законнарушения, светитѣ архиереи размислихъ и се погрижихъ за незаконното архиепископствуване. По Божие внушение гласувахме за мжжъ достоенъ за такъво достоинство, именно за високопрѣосвещенния митрополитъ свети Сисанийски господинъ Зосима, той да бжде архиепископъ на тоя височайши прѣстолъ Охридски и на цѣла Бѣлгария, като достойно и честно лице. И за това азъ оставямъ на сжщия св. Сисанийски господина Зосима своя прѣстолъ на светѣйшата архиепископия Охридска и на цѣла Бѣлгария, по своя собственна воля, безъ нѣкакво насилие или принуждение, но не и прѣвосвещенството. И за истинска сигурность въ това, написа се настоящата ми оставка въ полза на високопрѣосвещенния митрополитъ св. Сисанийски господина Зосима и се забѣлѣжи въ свещенния кодексъ на великата Христова църква въ вѣчна паметъ.

Въ Охридъ... Въ година отъ Христа, а х у е (1695) Юлий ♦ (9).

Бившиятъ Охридски Германъ, удостовѣрява.

А К Т Ъ І.

Светѣйшата архиепископия на Първа Юстиниана Охридска и на цѣла Бѣлгария понеже останѣ безъ достоенъ пастиръ, по причина че архиепископствующиятъ Игнатий, по Божие съизволение и за нашитѣ грѣхове, бѣше съвършено недостоенъ, неспособенъ и лишенъ отъ всѣка законна и църковна наука, практика и редовность, както се видѣ и отъ самото начало на неговото въскъчаване на патр. прѣстолъ, тѣй като то станѣ безъ синодалното поканване или съвѣтване на светитѣ архиереи, а съ измама и съ подкупуване прѣди него архиепископствующия Григорий, на когото ужъ зелъ съгласието и оставката. Като станѣ отъ лошъ полошъ, той тайно се въскъчи съ царски бератъ на архиепископския прѣстолъ. По причина на тоя бератъ, който неизбѣжно трѣбваше да се испълни, нѣкои владици му се покорихъ неволно, като мислѣхъ, че той ще въведе нѣкакъвъ редъ и че притежава църковна и християнска дарба. Напротивъ той необрънѣ никакво внимание на законитѣ и наруши правилата на светитѣ отци. Освѣнъ че извърши много безакония и пакости на страната, но даде още власть на нечисти и чужди мирски свещеници, а при това и извади лишни берати за двѣ епархии: Пелагонийската и Дебърската, на които, намѣсто законнитѣ архиереи, постави нечисти миряни. И ето двѣ години вече какъ священнодѣйствуватъ тия нечестиви лица, мамѣтъ християнитѣ и оскверняватъ вѣрата. За това, ний, подчиненитѣ архиереи въ страната, като не приемаме съсипванието и развалянието на свещената тая велика Охридска църква отъ страна на единъ такъвъ окаянъ и лекоуменъ архиепископъ, събрахме се сички и вкупомъ отхвърлихме и испѣдихме недостойния и развратителя Игнатия. И като поискахме оставката на всеблаженнѣйшия бивши законенъ архиепископъ господинъ г. Германа, пожелахме да си поставимъ законенъ и просвѣтенъ патриархъ,

μιμον και γνήσιον ἀρχιεπίσκοπον, ὅποιον ὁ θεὸς εὐδοκήσει, τὴν ὁποίαν παραίτησιν και αὐτὸς δέδωκε ἐξ ἰδίας προαιρέσεως. Σκέψιν οὖν και φροντίδα περὶ τοῦ τοιούτου φροντίσοντας, τῶν ἱερῶν κανόνων κατὰ πάσαν ἀνάγκην ἀνεπίσκεπτον ἐκκλησίαν μὴ συνχωρούντων διαμένην ἐπὶ πολὺ, ὅπως μὴ ἀτελῶς και ἀκεφάλως φαινόμεθα ἐπιτελοῦντες τὰ τῆς ἀρχιερωσύνης καθήκοντα· και οὕτω συνήλθομεν ἐν τῇ πανσέπτῃ ναῶ τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου, τῆς τοῦ θεοῦ λόγου σοφίας ἀγίας και ψήφους κανονικὰς προβάλλοντες εἰς εὐρεσιν ἀρμοδίου προσώπου, τοῦ ἀξίως ἀναδεξομένου τὴν πνευματικὴν ἐπιστάσιαν τοῦ ἀγιωτάτου ἀποστολικοῦ θρόνου, πρῶτον μὲν ἐθέμεθὰ τὸν Πανιερώτατον μητροπολίτην Σισανίου Κύριον Ζωσιμᾶν, δεῦτερον δὲ τὸν Πανιερώτατον πρῶην Καστορίας κύριον Δαυῖδ, και τρίτον τὸν Θεοφιλέστατον ἅγιον Μογλειῶν (Μολεσχοῦ) κύριον Διονύσιον. Ὅθεν και εἰς ἐνδειξιν τῆς ἀληθείας ἐγράφησαν και τὰ ὀνόματα ἐν ταῦτα· ἀφ' ὧν εὐρέθη ὁ βέλτιστος ὁ προειρημένος ἅγιος Σισανίου κύριος Ζωσιμᾶς· ὃν ὡς ἀξιον και ἀριστον εἰς τὸ ἰθύνειν και ποιμαίνειν τὸν ἀγιώτατον αὐτὸν θρόνον και ὑψηλότατον Ἀχριδῶν και πάσης Βουλγαρίας, ἐλέψ· θεοῦ και προνοία τῆ τοῦ Παναγίου πνεύματος ἐψηφίσασμεν και ἐνθρονίσαντες αὐτὸν μετεθέσαμεν κανονικῶς ἐν τῇ Πατριαρχικῇ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας θρόνῳ· ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ α χ η ε. μη· νὸς Ἰουλίου θ! (1695 Юлиѣ 9).

Καστορίας Διονύσιος και πρωτόθρονος, Πρῶην Καστορίας και Πρόεδρος Δηζῶν Δαυῖδ. Γρεβενῶν Θεοφάνης. Δυρράχίου Κοσμᾶς. Πελαγονείας Ἰγνάτιος. Γκόρας και Μόκρας Ἀρσένιος.

† Πατριάρχης †

† Ἐπειδὴ ἐκ· θεοῦ ὀδηγηθεῖσα ἡ θεία και ὑπερτελεστάτη Σύνοδος τῶν ἱερωτάτων μητροπολιτῶν, και θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων. τῶν ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν και συλλειτουργῶν τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτης ἀρχιεπισκοπῆς τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν και πάσης Βουλγαρίας, νεύσει και ἐπιφοιτήσει τοῦ παναγίου και ζωαρχικοῦ και τελεταρχικοῦ πνεύματος ἔκρινεν ἐκλεξαμένη τὴν ἐμὴν ἐλαχιστότητα τοῦ ἀναβιβᾶσαι με εἰς τὸν ὑπέρτατον και ἀποστολικὸν θρόνον, τὸν Πατριαρχικὸν τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν και πάσης Βουλγαρίας, τοῦ προστατεύειν και ἐπιστατεῖν με και ἰθύνειν τὸν ἀγιώτατον τοῦτον θρόνον ἐν ὁσιότητι και δικαιοσύνη βίου τε καθαρότητι και ἀμέμπτῳ πολιτεία, δίχα τινος ἔριδος ἢ ἔχθρας, συνδεόμενος μέντος τῇ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης, ὡς ὁ ἀποστολικὸς σύλλογος τοῦ ἀρχιποιέμενος και ἄχρου ἀρχιερέως σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ συνεδέδετο, ἵνα ἐν ἡμῖν μένοιεν. ὡς ὁ ἐν τῇ ἀγάπῃ μένων, μένει ἐν τῇ θεῷ, και ὁ θεὸς ἐν· αὐτῷ, κατὰ τὸν ἐπιστήθιον μαθητὴν. Τοιγαροῦν πρῶτον μὲν δοξάζων τὴν τριττὴν τελαιταρχίαν τῆς ὑπερουσίου θεότητος, ὑπερευχαριστῶ τὴν νεύσασαν εἰς τὰς καρδίας τῶν ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν ἀγίων ἀρχιερέων τοῦ ἐμβιβᾶσαι με εἰς τὸν ὑπέρτατον και Πατριαρχικὸν θρόνον τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν και πάσης Βουλγαρίας ἦν και εὐχομαι τοῦ δοῦναι μοι σύνεσιν και ἀγαθὴν γνώμην τοῦ διέπειν και κυβερνᾶν τὸ τοῦ Χριστοῦ λογικὸν ποίμνιον και τὴν θεόθεν· λαχοῦσαν μοι Πατριαρχίαν Ἀχριδῶν και πάσης Βουλγαρίας, και παραστῆσαι αὐτὸ ἄσπιδον τε και ἀμόλυτον ἐν· τῇ φοβερᾷ ἐκείνῃ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως τοῦ ἀδεκάστου κρίτου τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὅπερ και γένοι τὸ μοι! ὑπεράγαθε κύριε! διὰ πρεσβειῶν τῆς κυρίας ἡμῶν θεοτόκου και ἀειπαρθένου Μαρίας, Ἀνάσσης οὐρανοῦ τε και γῆς τῆς Παρθενομήτορος, και τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Κλήμεντος, Ἀρχιεπισκόπου Ἀχριδῶν, τοῦ ἐνδόξου και θαυματουργοῦ, και πάντων τῶν ἀγίων. τῶν ἀπ' αἰῶνος εὐαρεσθησάντων θεῷ. Ἀμήν!

Ἐν· ἔτει Σωτηρίῳ α χ η ε! Ἰουλίου θ! Ἐν Ἀχρίδι. (1695 Юлиѣ 9).

† Τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν και πάσης Βουλγαρίας Ζωσιμᾶς †
† βεβαίῳ †.

когото Богъ ни покаже. Размислихме обстоятелствено и се погрижихме, защото светитѣ правила не позволяватъ да стои за много една църква безъ ржководителъ. И така, събрахме се въ прѣчестния храмъ на прѣсветата наша Богородица и като поставихме правилни бюлетини за намиране годно лице за да възприеме достойно духовното прѣдстателство на светѣйшия апостолски прѣстолъ, най-напрѣдъ поставихме прѣосвещенния митрополитъ Сисанийски господина Зосима, слѣдъ него прѣосвещенния бивши Касторийски господинъ Давидъ, а трети — боголюбивия св. Могленски господинъ Дионисий. И за удостовѣрение на истината, написахъ се тука и имената. Отъ сичкитѣ най-добъръ се намѣри най-напрѣдъ казаниятъ св. Сисанийски господинъ Зосима, като най-достоеенъ да управлява и пасе тоя свещенъ и прѣвисокъ прѣстолъ Охридски и на цѣла Бѣлгария...

По Божия милость и по провидѣнието на прѣсветия Духъ, гласувахме и го поставихме канонически на патриаршенския прѣстолъ на великата Църква...

Въ година отъ Христа а х у е (1695) мѣсець Юлий ☿.

Касторийски и първопрѣстоленъ Дионисий.

Бившиятъ Касторийски и прѣдстоятель Дебърски Давидъ.

Гревенски Теофанъ.

Дурахийски Козма.

Пелагонийски Игнатий.

Тивериополски (Струмишки) Леонитий.

Прѣспански Партений.

Горенски и Мокренски Арсений.

† П а т р и а р х ъ †

† Понеже отъ Бога ржководениятъ свети и всесъвършениятъ синодъ на прѣосвещеннитѣ митрополити и боголюбиви епископи, въ Духа светаго наши възлюбленни братия и съслужители на нашата свещенна архиепископия на Първа Юстиниана Охридска и на цѣла Бѣлгария, по внушение и вдъхновение на прѣсветия, животворящъ и безначаленъ Духъ, намѣри за добръ да избере моята ничтожность и да ме въскачи на най-високия апостолски прѣстолъ патриаршенски на Първа Юстиниана Охридска и на цѣла Бѣлгария, за да прѣдстоявамъ и управлявамъ архиепископията право, съ чистъ животъ и безукоризненно поведение, безъ злоба и вражда; то азъ, като се свързвамъ съ свърската на любовта, както бѣ свързано апостолското братство на пастиреначалника и първосвещенника Спаса нашего Исуса Христа, най-напрѣдъ прославлявамъ тройното и единосщно Божество, крайно му благодаръ за дѣто вдъхнъ чрѣзъ свети Духъ въ сърцата на възлюбленнитѣ наши братия и свети архиереи да ме въскачѣтъ на прѣвисокия патриаршенски прѣстолъ на Първа Юстиниана Охридска и на цѣла Бѣлгария, като въ сщото врѣме го моля да ми даде добъръ умъ и разумъ да управлявамъ и ржководѣ Христовото словесно стадо и отъ Бога нарѣчената ми патриаршия Охридска и на цѣла Бѣлгария, които и да прѣдставѣ нескверно и чисто въ страшния оня сѣденъ день на неумолимия сѣдия и Господа нашего Исуса Христа..., което дай да бѣде, прѣблагии Господи! чрѣзъ молитвитѣ на владичицата наша Богородица и приснодѣва Мария, царица на небо и земята... и во светихъ отца нашего Климента, архиепископа Охридскаго, прѣславнаго чудотворца и всѣхъ светихъ отъ вѣка благоугодившихъ Богу, аминъ.

— Въ спасителева година а х у е (1695) Юлий ☿. Въ Охридъ.

† На Първа Юстиниана Охридска

† И на цѣла Бѣлгария Зосима †

† У в ѣ р я в а †

ΠΡΑΞΙΣ ια!

† Πατριάρχης Ζωσιμάς Βεβαίοι †.

† Τῆς ἀγιωτάτης Μητροπόλεως Πελαγονείας ἀνευ προστάτου καὶ πημένος ἐναπομεινάσης· διὰ τὸ κοινὸν ὄφλημα ἐκμετρησαμένου τοῦ μακαριωτάτου πρῶτην Ἀχριδῶν Κυρίου Γρηγορίου, τοῦ κατὰ προεδρίαν ἐκεῖσε ἀρχιερατεύοντος· περὶ τῆς σκέψης καὶ φροντίς γενομένη παρὰ τοῦ Μακαριωτάτου ἡμῶν αὐθέντου καὶ δεσπότης τῆς α! Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας κυρίου Κ. Ζωσιμά, προστάζει αὐτοῦ συνήχθημεν ἅπαντες οἱ εὐρισκόμενοι ἀρχιερεῖς τοῦ ἡμετέρου κλίματος εἰς ἐκλογὴν τιμίου προσώπου καὶ ἀξίου τῆς ἐκεῖσε ἐπαρχίας. Ἴνα μὴ ἐπὶ πολὺ διαμένειεν ἀνευ πημένους τὴν ἀγιωτάτην ἐκείνην μητρόπολιν, ὡς μὴ συγχωροῦντος τοῦ θεοῦ νόμου ἐπέμεινα τὴν τριῶν μηνῶν χηρεύουσαν εἶναι, κατὰ τὸν κδ! κανόνα τῆς Ζ! Ἀγίας συνόδου. τὸν λέγοντα. „Καὶ ὑπὲρ τρεῖς μῆνας ἐκκλησία μὴ χηρευέτω“. Ὅθεν εἰσελθόντες ἐν τῷ ναῷ τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου, τῆς θεοῦ λόγου Σοφίας, καὶ φύφους κανονικῶς ποιήσαντες τοῦ εὐρεῖν τὸν ἀξίον τοῦ τοιοῦτου λειτουργήματος, προέθετο ἀπ' ἡμῶν πρῶτον μὲν ὁ δσιώτατος ἐν Ἱερομονάχοις καὶ πνευματικαῖς πατράσι κύριος Ἰγνάτιος· δεύτερον δὲ ὁ δσιώτατος Π-απ· κύρ Βενέδικτος· καὶ τρίτον δὲ ὁ δσιώτατος Πατὴρ κύρ Σεραφίμ· ἀπ' ὧν ὁ πρῶτος κύριος Ἰγνάτιος εὐρέθη ἀξίος καὶ ἱκανὸς τῆς τοιαύτης ἐπιστάσεως, τοῦ ἰθύναι τοὺς οἰάκας τῆς εὐαγγελικῆς μητροπόλεως ἐκείνης (Πελαγωνείας). Ὡ θεε ὑπεράγαθε! δεόμεθα σου ὁδηγήσον αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ καὶ δικαιοσύνῃ.

Ἐν ἔτει Σωτηρίῳ α χ η ε! Ἰουλίῳ ιγ! Ἐν Ἀχρίδι. (1695 Юлиѣ 13).

Καστορίας Διονύσιος καὶ Πρωτόθρονος συμφηρίζομαι.

Δυβραχίου Κοσμάς συμφηρίζομαι.

Γρεβενῶν Θεοφάνης συμφηρίζομαι.

Πρεσπῶν Παρθένιος συμφηρίζομαι.

Γκόρας καὶ Μόκρας συμφηρίζομαι.

† Ἐπειδὴ ἐκ' θεοῦ ὁδηγηθεὶς ὁ μακαριώτατος ἡμῶν αὐθέντης καὶ δεσπότης τῆς ἀγιωτάτης ἀρχιεπισκοπῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας Κύριος Κ. Ζωσιμάς, σὺν τῇ ἀγιωτάτῃ αὐτοῦ συνόδῳ τῶν ἀρχιερέων ἀδελφότητι, ἐκλεξεν ἐμὶ τὸν ἀνάξιον καὶ ταπεινὸν τοιαύτης ὑπουργείας, ὡς ἀξίον καὶ διαπρέποντα τῆς ἀρχιερατικῆς ἐπιστάσεως, εὐχαριστῶ οὖν ἐν πρώτοις τὸν πολυέλεον καὶ πανοιητείμονα θεόν, τὸν φωτίσαντα τὴν αὐτοῦ μακαριότητα καὶ ἄπασαν τὴν ἀγιωτάτην σὺνοδὸν τῶν ἀγίων ἀρχιερέων ἐν ἧ τὴν προσήκουσαν εὐχαριστίαν καὶ αἰδῶ ἀπονέμων, ἤδη πείθομαι τοῖς ἱερεῖς αὐτοῦ προστάγμασι καὶ δέχομαι τὸ ἐπίταγμα, καθικετεύων τὸν τῶν ὄλων κύριον, τοῦ καταξιώσαι με, ὡς καὶ διὰ τῶν θεοπειθῶν καὶ ἱερῶν εὐχῶν τοῦ μακαριωτάτου Πατριάρχου ἡμῶν καὶ τῶν ἀγίων ἀρχιερέων παραστῆσαι ἀσπιλον καὶ καθαρὸν ἐνώπιον αὐτοῦ τὸ λογικὸν ποιῆμιον, ὃ μέλλω παραλαμβάνειν ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ φρικτῇ παρουσίᾳ τοῦ θεανθρώπου Ἰησοῦ, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς ἀπεράντους αἰῶνας, ἀμήν. Ἐτει Σωτηρίῳ α χ η ε Ἰουλίῳ ιγ! ἐν Ἀχρίδι. (1695 Юлиѣ 13).

† Ἰποψήπιος ἐλέψ θεοῦ Πελαγωνείας ἰδία χειρὶ ὑπέγραψε.

Ζωσιμάς ἐλέψ θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας, Δαιίας, Μεδιτεράνας, Ριπασίας, Πρεβαλίας, Δαρδανίας, Μυσίας τε ἀνωτέρας καὶ τῶν λοιπῶν Πατριάρχης.

† Τὰ καλὰ καὶ ὄντως ἀγαθὰ τοιαύτης εὐμοίρησε φύσεως, ὥστε μὴ μόνον αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ ἐπαινεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ τοῖς ταῦτα διώκουσι καὶ ἐνασμενιζομένοις εὐκλείας οὐ τῆς τυχούσης καὶ εὐφημίας ἀεμνήστου πρόξενον γίνεσθαι, ἀμέλει τοι τῆς δόξης αἰωνίου ἀληθοῦς ὀρεγομένοις, τοῖς ἀρεταῖς ἑαυτοὺς κατακοσμεῖν, καὶ τῆς ἐναδεχομένης παιδείας ἀντέχεσθαι, τῆς ἐπ' ἀρετῇ τοὺς ἀνδρας γυμναζούσης, καὶ ὅπως διὰ τῆς τοιαύτης ἀσκήσεως εἰς τελειότητα ὡς οἶον τε ὑπαχθέντας μεταδοτικοὶ καὶ ἑτέρους τοῦ καλοῦ γένωνται ἵνα καὶ διπλῶν τῶν ἐπαλίων ἀξιωθῶσι, τῇ τε δηλαδὴ πρὸς τὴν ἀρετὴν οἰκειότητι, καὶ τὸ πολλοὺς ἐκ' τοῦ χείρονος εἰς τὸ κρεῖττον ἐπανάγειν, ταῖς τε διὰ λόγων προτροπαῖς καὶ παραδείγμασιν οἰκείαις μεταδιωκτέον οὖν τὰ καλὰ τοὺς

† А К Т Ъ іа †

† Патриархъ Зосима увѣрява ††

† Като останѣ священната Пелагонийска митрополия безъ покровитель и пастиръ, всеблаженнѣйшиятъ нашъ господарь и владика на л Юстиниана Охридска и на цѣла България, господинъ г. Зосима, заповѣда и се събрахме всички въ архиепископията архиереи за да изберемъ честно и достойно лице за казаната епархия, защото Божиятъ законъ не позволява една епархия да стои вдовствующа повече отъ три мѣсеци. Това заповѣдва нѣ правило на з свети съборъ, като казва: „повече отъ три мѣсеца църквата да не вдовствува“. И за това влѣзохме въ храма на прѣсвета Богородица и света Майка на Богаслова и като гласувахме правилно за да намѣримъ достойния за тая служба, прѣдложихъ се: първо прѣподобниятъ въ неромонасѣхъ и духовникъ отецъ господинъ Игнатий, второ прѣподобниятъ попъ господинъ Венедиктъ и третьо, прѣподобниятъ попъ господинъ Серафимъ...., отъ които първиятъ, господинъ Игнатий, се намѣри достоенъ и вреденъ да управлява евангелското Христово пасство и да рѣководи словесното стадо на священната Пелагонийска митрополия. Молимъ ти се, Боже, поведи го въ истината и правдата.

Въ Спасителна година мхуе (1695) Юлий иѣ (13) въ Охридъ.

Касторийски Дионисий първопрѣстоленъ гласувамъ.

Дурахийски Козма	„	„
Гревенски Теофанъ	„	„
Прѣспански Партений	„	„
Горски и Мокренски	„	„

† Понеже по божественно вдѣхновение всеблаженнѣйшиятъ нашъ господарь и владика на прѣсветата архиепископия Охридска и на цѣла България господина г. Зосима, заедно съ светѣйшето братство на неговия синодъ, избра мене смиренния и недостойния за достоенъ и сгоденъ да приема архиерейския санъ, длъжностъ ми е да благодарѣ най-напрѣдъ всемилостиваго и всеблагаго Бога, който просвѣти негово блаженство и светѣйшия синодъ. Покорявамъ се на светитѣ заповѣди и приемамъ службата, като моля Бога да ме удостои, чрѣвъ богоугоднитѣ и свети молитви на блаженнѣйшия нашъ патриархъ и на архиерейтѣ, да прѣдставѣ прѣдъ Него нескверно и чисто словесното стадо въ второто и ужасно пришествие на Богочеловѣка Иисуса, комуто славата и държавата да бжде въ вѣки вѣковъ аминъ.....

† Подгласникъ съ божията милость Пелагонийскии собственорѣчно подписахъ.

Въ спасителна година мхуе (1695) Юлий иѣ (13) въ Охридъ.

Зосима по Божия милость архиепископъ на Първа Юстиниана Охридска и патриархъ на цѣла България, Дакия, Медитерана, Рипасия, Превалия, Кардания, Горня Мизия и пр.

† Истинскитѣ блага и добри дѣла сѣ отъ таково естество, щото не само сами по себе си сѣ похвални, но още ставатъ причина за приснопаметна и необикновенна слава на ония, които ги слѣдватъ и вършатъ. Такива сѣ ония, които се стараѣтъ да добиѣтъ наука, която упражнява хората въ добродѣтель и чрѣвъ това упражнение ги води къмъ по-голъмо съвършенство и ги прави да прѣдаватъ доброто и на други за да заслужатъ двойна похвала: едно като усвояватъ добродѣтеля и друго като отвѣрщатъ мнозина отъ лошия пътъ чрѣвъ устни съвѣти и лични примѣри. Трѣба да слѣдватъ прочее желающитѣ добритѣ дѣла и съ думи и

ζῶν λόγῳ καὶ κοσμίως ζῆν αἰρουμένος καὶ μάλιστα τοὺς ἐπ' εὐσεβείᾳ καὶ δογμάτων ὀρθότητι πεμνυνομένους, καὶ σπεύδειν ὅσον τὸ ἐφικτὸν τρόπους θείων ἀναβάσεων ἐπιζητεῖν, θεωμούς τε ἀκριβεῖς τίνεσθαι τῶν ὄντων, καὶ τοῖς θεοῖς λογίους τὸν νοῦν προσκχεῖν, ἵνα ἔχειεν τοῦ ἄκρου τῶν ἐφετῶν, τοῦ θείου, φημί, καὶ πλάστου ἡμῶν ἐφικέσθαι, κατὰ τὴν ἐνοῦσαν τοῖς ἀνθρώποις δύναμιν. οὐπερ οὐδοποῦν ἄλλο εὐδαιμονέστερον τε καὶ μακριώτερον οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ διὰ θαύματος ἄγειν δεῖ καὶ περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι τοὺς εὐγνωμονοῦντας τε καὶ πολὺ τὸ φιλόφθωρον καὶ κοινωνικὸν κεκτημένους καὶ πρὸς τὸ ὁμόφυλον συμπαθέσ! ναὶ μὴν καὶ δαπάναις ἰδίαις τοὺς οἰκείους τῆς πίστεως καὶ ὁμοδόξους ὠφελεῖν ἐπειγομένους, καὶ ρυθμιζεῖν τὰ ἤθη αὐτῶν καὶ τὴν τούτων διάνοιαν μεταπλάττειν τοῦ τὰ δέοντα φρονεῖν, καὶ τοῖς θειοτέροις ἀραρώτως ἐπιβαίνειν. συνεργεῖν τε καὶ συμμαχεῖν τοῖς τοιοῦτοις τὸν ἐόντα τρόπον. εἰς σύστασιν καὶ διαμονήν, εὐσταθειάν τε καὶ αὐξήσιν τῆς κοινωφελούς καταστάσεως καὶ ἐπὶ τὰ βελτίω ἐπιδόσεως. ἤς τὰς κρηπίδας καὶ τοὺς θεμέλιους οἱ εὐγνώμονες καὶ θεοφιλεῖς τὴν ἀρχὴν κατεβάλλοντο ὡν φημί, φιλοχρίστων, φιλοπτόχων καὶ φιλελευθέρων εἰς διατελῶν ὁ ἐπιφανέστατος καὶ περιδόξος ἄρχων μέγας Κόμισος τῆς ἐκλαμπροτάτης αὐθεντείας Οὐγγαροβλαχίας, Κύριος Κ. Γεώργιος Καστριώτης, καὶ εἰς νοῦν ἀναλαβὴν τὴν ἐσχάτην δυστυχίαν τοῦ γένους ἡμῶν τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν, καὶ μάλιστα τῶν πατριωτῶν αὐτοῦ τῶν ἐν τῷ κλίματι τῆς Καστορίας τὰς οἰκίσεις ποιουμένων, καὶ τὴν παντελεῖ γύμνωσιν καὶ ἀπόπτωσιν τῶν καλῶν, οἷς πρότερον τὸ ἡμέτερι φύλον ἦνθει, ἦν βασκάνια τοῦ ἀλάστορος, καὶ τυραννικῆ ἐπικρατεία, κρίμασιν οἷς εἶδε θεός, ἐλεεινῶς ὑπέστη ὥστε μὴ μόνον σωματικῆς ἀνέσεως καὶ ἀπαθείας ἀποτυγχάνειν ἀλλὰ γε τὸ χεῖριστον, καὶ ἀμάθειαν νοσεῖν, καὶ ἀπειρίαν τῶν θειογραφικῶν λογίων, τῶν εἰς σωτηρίαν ὀδηγούντων, καὶ τὰ ἄνω μὲν φρονεῖν, τῶν δὲ γῆινων καταφρονεῖν διδασκόντων, πάνυ τέτρωται τὴν καρδίαν, καὶ θεῖον πνεύματι κακίηται, ὡς ποτὲ Βεσελεὴλ ἐκεῖνος ὁ θαυμάσιος, ὁ σοφὸς ἀρχιτέκτων τῆς οὐρανομιμῆτου καὶ τωπογραφηθείσης σκηνῆς καὶ δὴ βουλήν ἔθετο ἀγαθὴν, καὶ θεῶν φίλην, συστήσασθαι ζῶν θεῶν σχολήν, καὶ φροντιστήριον ἐπὶ τῷ παιδεύεσθαι καὶ διδάσκεσθαι τὰ τῶν χριστιανῶν παιδία τῆς αὐτοῦ πατρίδος δηλαδὴ καὶ ἐκ' τῶν περιζ, τὰ ἱερά τῆς ἐκκλησίας γράμματα. ἵνα μὴ τὸ σύνολον ἀμύνητος τηγγένωσι τῶν ὅσα εὐσεβέειν ἀνήκει, διορισάμενος τὸν τε τοῦ διδασκάλου καὶ πρωτοσχόλου μισθόν, καὶ τῶν μαθητευομένων παίδων, καὶ μάλιστα τῶν πενία τρωχομένων τὸ σιτηρέσιον, πρὸς μερικὴν περιθάλψιν καὶ παραμυθίαν τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων ἐκ' τοῦ κατ' ἔτος τόκου τῶν χρημάτων, ὧν ἔθετο ἐν' τῇ λεγομένῃ τζέκα τῆς τῶν ἐνετῶν ἀριστοκρατίας, κατὰ τὴν περιλήψιν τῆς διατάξεως τῆς αὐτοῦ ἐνδοξότητος. Ἐφάνη δὲ τῇ τε αὐτοῦ εὐγενείᾳ καὶ ἡμῖν τόπος εὐθετος καὶ ἀρμόδιος εἰς καθίδρυσιν καὶ σύστασιν τοῦ διαληφθέντος φροντιστηρίου, καὶ τοῦ διδασκάλου ἐνοίκησιν, ὁ ἐν' τῷ ναφί τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν θεοτόκου τῆς καλουμένης Μουζεβίκου. Ὅθεν ὡς τοῦ τοιοῦτου ἔργου ἐπαινετοῦ τε καὶ θεοφιλοῦς ὑπάρχοντος κοινῇ καὶ συνοδικῇ γνώμῃ καὶ συγκατανέουσι . . . . .

Ἡ μετριότης ἡμῶν γράφει καὶ ἀποφαίνεται μετὰ τῶν περὶ αὐτὴν ἱερωτάτων μητροπολιτῶν, καὶ θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων, τῶν ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, ἐντιμοτάτων κληρικῶν, εὐλαβεστάτων ἱερέων, καὶ χρησιμοτάτων ἀρχόντων τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Καστορίας, ἵνα τὸ διαληφθὲν σχολεῖον, τὸν τὴν πῆξιν καὶ σύστασιν λαβὴν ὑπὸ τοῦ ρηθέντος ἐνδοξοτάτου καὶ μεγαλοπρεπεστάτου ἀρχόντος μεγάλου Κομίσου τῆς ἐκλαμπροτάτης αὐθεντείας Οὐγγαροβλαχίας, κυρίου Γεωργίου τοῦ Καστριώτου, υἱοῦ κατὰ πνεῦμα ἀγαπητοῦ καὶ περιποθήτου ἡμῶν, ἔχη τὴν σύστασιν καὶ διαμονήν κρατεῖαν καὶ διαρκεστάτην ἐν' τῇ προρηθείσῃ ἱερᾷ καὶ σεβασίμῃ μονῇ τῆς ὑπεραγίας ἡμῶν Θεοτόκου Μαρίας (Μουζεβίκου), ὡσαύτως καὶ ὁ μισθὸς τοῦ διδασκάλου καὶ πρωτοσχόλου καὶ τὸ σιτηρέσιον τῶν μαθητῶν ὀφείλει παρέχεσθαι αὐτοῖς ἀμείωτον καὶ ἀνέθετον, κατὰ τὸ νόμισμα (μονέδαν), τὸ ἐρχόμενον ἐκ' τῆς κλεινῆς ἀριστοκρατίας τῶν ἐνετῶν, καὶ παντ' ὅσα ἢ αὐτοῦ ἐνδοξότης διατάττει καὶ διορίζει ἔχῃσι τὸ ἀσφαλὲς καὶ βέβαιον, καὶ ἀμετάτρεπτον μέχρι τερμάτων αἰῶνος, καὶ μηδεὶς τῶν πάντων Χριστιανῶν, τῶν τε νῦν καὶ τῶν εἰσέπειτα γενησομένων, εἴτε τῶν ἐκ' τῆς ἐπαρχίας Καστορίας, εἴτε ἄλλοθεν πόθεν τολμήσῃ, κακία φερόμενος, διασεῖσαι καὶ διαταράξαι τὸ φροντιστήριον τοῦτο, ἢ σκάνδαλα καὶ

съ нравственъ животъ, и споредъ силитѣ си да се стараѣтъ да търсѣтъ начини за напръждане въ Божественнитѣ работи, и при това и да ставатъ точни наблюдатели на тваритѣ и да занимаватъ ума си съ Божието слово, щото да достигнатъ до върховния и Божественъ съдия и нашъ Създателъ, до колкото е дадено на челоуѣка. Отъ това нѣщо нѣма по-честито и по-блаженно и трѣба чрѣзъ чудо да се водѣтъ и много да се съвѣтватъ ония, които иматъ челоуѣколюбие, общественно положение и съчувствие къмъ сънародницитѣ си съ собствени разноси да поучаватъ своитѣ единовѣрни и единославни, да управѣтъ нравитѣ имъ и да прѣпратятъ ума имъ за да мислѣтъ както прилѣга, и при това да помагатъ за распространение божественнитѣ работи и да съдѣйствуватъ и спомагатъ по позволенъ начинъ за съставление трайностъ, постоянство и увеличение общественото имание, на което начало дадохъ и основа поставихъ разумни и боголюбиви мѣжъе. Отъ тия христоролюбиви, боголюбиви и милостиви хора единъ е и прочутиятъ и прѣславниятъ господарь и великъ комисъ на славното господарство Унгро-Влахийско, господинъ Г. Георгий Кастриотисъ, който, като си спомнилъ крайното нещастие на нашия народъ отъ благочестиви християни, особно на неговитѣ съотечественници, живущи въ Костурската страна, и за съвършенното оголване и изгубване имуществата, съ които по-напръдъ нашиятъ народъ цѣвтѣше, а послѣ отъ злобата на завистника и тиранското владѣние, Богъ знае за какви грѣхове, испаднѣ въ таково окаянно положение, щото биде обзетъ не само отъ слабостъ и апатия, но, което е още по-лошо, зарази се отъ незнание и неопитностъ въ Божественното слово, което води къмъ спасение и учи за небеснитѣ нѣща да мислимъ, а земнитѣ да прѣзираме, — като си спомнилъ за всичкитѣ тия нещастия, казвамъ, много му се наранило сърцето и подбудилъ се отъ Божия Духъ, както нѣкога оня чудесенъ Веселеилъ, мѣдриятъ архитектъ на небоподобната скиния, и сторилъ добро и угодно Богу намѣрение да отвори съ Божия помощъ училище и попечилище за учение на християнскитѣ дѣца, отъ неговото отечество и околности му, свещенна църковна книга за да не би да останѣтъ невѣжби дѣцата на благочестивитѣ. При това той опрѣдѣли и заплатата на учителя, надзирателя, а на учацитѣ се дѣца, и особно на сиромаситѣ, стипендии за удовлетворение и доставяние нужното за живѣяние. Тия стипендии ще бѣдѣтъ отъ годишната лихва на паритѣ, които Георги Кастриотисъ вложи въ така нарѣчената чека на Венецианскитѣ благородни. И за това похвално и приятно Богу дѣло по общо и синодално мнѣние и съгласие, намѣри се сгодно за направата на казаното попечилище и жилище на учителя мѣстото въ храма на Прѣсветая Богородица, наричаема Музекийска. Прочее, наше смирение, съ окрѣжающитѣ ме прѣосвещеннѣйши митрополити и благолюбивнѣйши епископи, въ Светия Духъ наши възлюбленни братия и съслужители, честннѣйши клирици, благочестивнѣйши свещенници и почтеннѣйши първенци на свещенната Костурска митрополия, пише и рѣшава, щото казаното училище, което се основава и учреждава отъ споменѣтия славннѣйши и величайши господарь и великъ комисъ на прѣсвѣтлата Унгро-Влахийска държава, господинъ Георгий Кастриотъ, нашъ възлюбленъ и възделннъ синъ по духъ, да се направи трайно въ горѣказания свещенъ и уважаемъ мѣнастирь на Прѣсветая Богородица Мария (Музекийска), па и заплатата на учителя и надзирателя и стипендиитѣ на ученицитѣ трѣба да се дава цѣлокупна и ненамалена споредъ паритѣ, които идѣтъ отъ славната Венецианска аристокрация; и всичко каквото Негова Свѣтлость заповѣда и повелява ще бѣде сигурно, вѣрно и неизмѣнно до края на вѣковетѣ, и никой отъ християнитѣ, нето отъ сегашнитѣ, нето отъ по-послѣ роденитѣ, биле отъ Костурската епархия, било

ἐνοχλήσεις αὐτῆ προστρέψαι κακοβούλως, ἢ τὴν ἐρχομένην Ἐνετίηθεν μονέδα δολιεύειν καὶ ἐξαλλάττειν, ἢ τὸ σχολεῖον (τὸ εἰς θέσιν Σλήβην χωρίου) ἐκ τοῦ διορισθέντος τόπου μετοικῆσαι σπεύδειν, ἀλλ' ἔχῃ τὸ κύρος καὶ τὴν διαμονήν, καθά περ παρὰ αὐτοῦ μεγαλοπρεπείας διωρίσθη. Ὅστις δὲ ἀνευλαβεία καὶ αὐθαδεία οἰσθηλατούμενος κινήσει τι σκάνδαλον κατὰ τοῦ ψυχωφελοῦς καὶ θεαρέστου τούτου ἔργου τοῦ φροντιρίου, καὶ ποιήσει τι παρὰ τὰ διορισθέντα καὶ διατεχθέντα παρὰ τῆς αὐτοῦ ἐνδοξότητος, καὶ κοινή ψήφῳ ἡμῶν καὶ συνοδικῆ ἀποφάσει ἐπικυρωθέντα, ὁποῖος ἐστὶν ὁ τοιοῦτος, ἱερωμένος, ἢ λαϊκός, συγγενῆς τῆς αὐτοῦ ἐνδοξότητος, ἢ ξένος, ἐγγώλιος, ἢ ἐξ ἄλλοδασῆς, ἀφωρισμένος εἶνε ἀπὸ θεοῦ κυρίου Παντοκράτωρος, καὶ κατηραμένος, καὶ ἀσυγχώρητος, καὶ ἄλυτος μετὰ θάνατον, αἱ πέτραι καὶ ὁ σίδηρος λυθήσονται, αὐτὸς δὲ οὐδαμῶς καὶ εἶνε στένων καὶ τρέμων ἐπὶ γῆς, ὡς ὁ Κάϊν, κληρονομήσει τὴν λέπραν τοῦ Γιεζῆ καὶ τὴν ἀγχόνην τοῦ Ἰούδα; τὰ πράγματα καὶ οἱ κόποι αὐτοῦ εἴησαν εἰς ἐξολόθρευσιν καὶ ἀφανισμόν, καὶ προκοπὴν οὐ μὴ ἴδος, ἔχων καὶ τὰς ἀράς τῶν ἁγίων τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ θεοφόρων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ, καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων συνόδων. Ὅθεν καὶ εἰς τὴν περὶ τούτου ἀσφάλειαν ἀπελύθη καὶ τὸ παρὸν ἡμέτερον Συνοδικὸν γράμμα, καὶ κατεστρώθη ἐν τῷ ἱερῷ Κώδικι τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτης ἀρχιεπισκοπῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας.

Ἐν ἔτει Σωτηρίῳ α ψ η (1708) Ἰουνίου ια!

† Ὁ Ἀχριδῶν Ζωσιμᾶς βεβαιοῖ, ὅτι ἴσον ἐστὶ τοῦ πρωτοτύπου. †

Σημ. τοῦ Γ. Μποτλή. Γνωστὸν ἔστω πᾶσι τοῖς ἀναγινώσκουσιν, ὅτι ἅπανσαι αἱ ἐπικυρώσεις τῶν κατὰ καιροὺς πατριαρχευσάντων ἐν τῷ κλίματι τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας διὰ πρασίνων γραμμῶν τῶν σώζονται ἐν τῷ χειρογράφῳ παλαιῷ κώδικι (ἐν Ἀχρίδι), ὡς καὶ ἡ ἀνωθεν ἐπιβεβαίωσις τῆς πράξεως.

Πατριάρχης Ζωσιμᾶς βεβαιοῖ.

ΠΡΑΞΙΣ ιβ!

† Τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Κοριτσᾶς καὶ Σελασφόρου (Ζβέσδα) ἀνευ προστάτου καὶ ποιμένος ἐναπομεινάσης, διὰ τὸ τὸν ἐν αὐτῇ πρότερον ἀρχιερατεύοντα κύριον Δανιὴλ τὸ κοινὸν χρέος ἀποδιδικῆναι καὶ εἰς τὰς αἰωνίους μονὰς μετατεθῆναι. προστάξει τοῦ μακαριωτάτου καὶ λογιωτάτου ἡμῶν αὐθέντου καὶ δεσπότου τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας Κυρίου, κυρίου Ζωσιμᾶ εἰς τὸ ἐκλογὴν ποιῆσαι ἀξίου καὶ διαπρέποντος ποιμένος οὐνεκα τῆς ἀγιωτάτης αὐτῆς μητροπόλεως Κοριτσᾶς καὶ Σελασφόρου, ἵνα τὸν αὐτῆς λαὸν ποιμῆναι καὶ κυβερνᾶν, οἷον ὁ θεσμὸς τῆς ἱεραρχικῆς πολιτείας ἐντέλλεται, προθέμεθα πρῶτον τὸν Θεοφιλέστατον ἅγιον Πρεσπῶν κύρ Ἰωάσαφ, ἔπειτα τὸν ὁσιώτατον ἐν ἱερομονάχοις κύρ Χριστόφορον, καὶ τρίτον τὸν ὁσιώτατον ἐν ἱερομονάχοις κύρ Συμεων. Καὶ εἰσελθόντες ἡμεῖς οἱ παρευρεθέντες ἀρχιερεῖς ἐνδον τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, τοῦ θαυματουργοῦ καὶ μυροβλήτου, τοῦ ἐν τῷ Σταυροπηγιακῷ χωρίῳ Μποποστήτου, ψήφων κανονικῶν γενομένων, καθά περ οἱ ἀποστολικοὶ κανόνες ἀπαντοῦσι, ὁ ἅγιος Πρεσπῶν κύρ Ἰωάσαφ εὐρέθη ἀξίος τοῦ κυβερνᾶν καὶ ἰθύνειν τὴν ἀγιωτάτην μητρόπολιν Κοριτσᾶς καὶ Σελασφόρου, ἐν καὶ συμφηρίζοντες τῇ χάριτι τοῦ Παναγίου πνεύματος μεταθέττομεν εἰς τὴν εἰρημένην μητρόπολιν

отъ другадѣ, не ще посмѣе, побуденъ отъ злоба, да расклати и разбърка това попечилище, или злоумишленно да му причини скандали и неспокойствия, или идушитѣ отъ Венеция пари да злоупотрѣби, или да поиска да прѣмѣсти училището (което е въ с. Сливени) отъ опрѣдѣленото мѣсто. Това не трѣба да стане, а всичко ще си бѣде тѣй както е опрѣдѣлилъ Негова Свѣтлость. Който прочее, побуденъ отъ нечестие и извращение, прѣдизвика нѣкаква съблазнь противъ това душеполезно и Богоугодно дѣло, попечилището, и направи нѣщо противъ опрѣдѣленото и заповѣданото отъ Негова Свѣтлость, и потвърденото отъ нашето общо гласуване и синодално рѣшение, който и да бѣде той, било свещеникъ, било мирянинъ, роднина на Негова Свѣтлость или не, мѣстенъ жителъ, или чужденецъ, да бѣде афоресанъ отъ Бога Господа Вседържителя, проклетъ и неразрѣшимъ, и слѣдъ смъртѣта си да се не стопи; камънитѣ и желѣзото ще се стопятъ, но той не; да въздиша и трѣперя на земята като Кайнъ; да наслѣди проказата на Геезия и бѣсилото на Юда; неговитѣ дѣла и трудове да отиватъ на уничтожение и съиспвание и прокопсия да не види; при това да има и клетвитѣ на треста и осемнадесетѣ Никейски свети и богоносни отци и на другитѣ свети събори. . . . И за обезпечение на това, издаде се и настоящето наше синодално писмо и се вписа въ свещенния Кодексъ на нашата светѣйша Архиепископия Охридска и на цѣла България. . . .

Въ Спас. година а џ и (1708) Юний ѿ.

Охридски Зѳосима удостоуѣрява.

Корчански и Селасѳорски Иоасаѳъ
отъ Москополи удостоуѣрява.

(Бѣл. Да бѣде извѣстно на всички читатели, че всички подписи на патриаршествувашитѣ на врѣме въ страната на Първа Юстиниана Охридска и на цѣла България сж спазени съ зелени букви въ рѣкописния старъ Кодексъ).

Въ Охридъ а џ и (1708)

Патриархъ Зосимъ увѣрява.

А К Т Ъ ѿв.

Понеже свещенната Корицанска и Селасѳорска митрополия останж безъ прѣдстоятель и пастирь, защото пѳ-прѣди архиерействующиятъ въ неж Господинъ Даниилъ плати общия си дългъ и се прѣсели въ вѣчнитѣ селения, то, като лишена отъ пастирь, по заповѣдъ на всеблаженнѣйшия и вселовеснѣйшия нашъ господаръ и владика на Първа Юстиниана Охридска и на цѣла България господинъ господинъ Зосима, се събрахме за избирание други достоенъ и честенъ, който умѣло да пасе народа и да го управлява, както порѣчва установлението на иерархическото управление. Най-напрѣдъ прѣдложихме боголюбивѣйшия владика св. Преспански господина Иоасаѳъ, послѣ прѣподобния въ иеромонасѣхъ господина Христофора и трето прѣподобния въ иеромонасѣхъ господина Симеона. Станахъ правилни гласувания както изискватъ апостолскитѣ правила и като влѣзохмений, намѣрившитѣ се архиереи, въ църквата на во светихъ отца нашего Николая архиепископа мириникийскаго чудотворца и мироточеца, която се намира въ ставронигиалното село Побозица. Отъ тия троица, свето-Прѣспанскиятъ господинъ Иоасаѳъ се намѣри достоенъ да управлява и рѣко-

Κοριτσάς καὶ Σελασφόρου εἰς δόξαν πατρὸς οἰοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος, ἀμήν. Ὅθεν καὶ κατεστρώθη ἐν τῇ θείῃ Πατριαρχικῇ Κώδικι τῆς μεγάλης ἐκκλησίας.

Ἐν Ἀχρίδι α ψ θ! (1709) Ἰουνίου δ!

Καστορίας Διονύσιος καὶ Πρωτόθρονος συμψηφίζομαι. Πελαγονείας Ἰάκωβος συμψηφίζομαι. Γρεβενῶν Θεοφάνης συμψηφίζομαι. Γκόρας καὶ Μόκρας συμψηφίζομαι.

† Ἐπειδὴ ἐκ' θεοῦ ὀδηγηθεὶς ὁ μακαριώτατος καὶ λογιώτατος ἡμῶν αὐθεντής καὶ δεσπότης τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας, κύριος Ζωσιμᾶς καὶ ἡ περὶ αὐτὸν ὑπερτελεστάτη σύνοδος ἐκκλεξεν κα' μὲ τὸν εὐτελεῖ τοῦ ἀναβιβᾶσαι εἰς τὸν ὑψηλότετον θρόνον τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Κοριτσάς καὶ Σελασφόρου, κρίνοντές με ὡς ἄξιον τῆς τοιαύτης πνευματικῆς ἐπιστασίας τῇ αὐτῶν ἀγαθότητι, εὐχαριστῶ καὶ ὑπερευχαριστῶ πρὸ πάντων τὸν ἐλεήμονα θεόν, τὸν νεύσαντα εἰς τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν τοῦ μακαριωτάτου μου Δεσπότη καὶ τῶν ἁγίων συναδέλφων ἀρχιερέων. ὑπερευχαριστῶ δὲ τὴν αὐτοῦ μακαριώτητα καὶ τὴν περὶ αὐτὴν ἱεράν τῶν ἁγίων ἀρχιερέων σύνοδον. Ὅθεν εὐχομαι τῷ πρώτῳ θεῷ, ἵνα ἀξιώσενε κα' μὲ τὸν ἐλάγιστον, ὅπως ἐνθέσμως ποιμαίνειν καὶ διιθύνειν τὸ τοῦ Χριστοῦ λογικὸν ποίμνιον ἐναρέτῳ βίῳ καὶ ἀμέμπτῳ πολιτείᾳ, καὶ παραστᾶσαι αὐτὸ ἄσπιλον ἐν τῇ φοβερᾷ αὐτοῦ παρουσίᾳ. Ὅθεν καὶ πείθομαι τῷ αὐτοῦ προστάγματι καὶ τῇ συναδελφότητι, ὀδηγοῦσαί με αἰ θεῖα αὐτοῦ εὐχαί τοῦ πολιτεύεσθαι ἐν ἐσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ. Καὶ εἴθε μοι γένοι το Κύριε Βασιλεῦ τῶν αἰώνων! διὰ πρεσβειῶν τῆς Παναγράντου σου μητρὸς, καὶ Ἰεσείας τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Κλήμεντος ἀρχιεπισκόπου Ἀχριδῶν, τοῦ θαυματουργοῦ, καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἀμήν. α ψ θ! Ἰουνίου δ. Ταπεινὸς μητροπολίτης Κοριτσάς καὶ Σελασφόρου Ἰωασάφ ἰδία χειρὶ ὑπέγραψα.

ΠΡΑΞΙΣ γ!

† Τῆς ἀγιωτάτης ταύτης ἀρχιεπισκοπῆς τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας ἄνευ προστάτου καὶ ποιμένος ἐναποληφθείσης, διὰ τὸν ἐν αὐτῇ πρότερον ἀρχιεπισκοπεύοντα Διονύσιον ληστρικῶς καὶ παρανόμως τὸν ἀγιώτατον αὐτὸν θρόνον ἀρπάσαντα ἀπὸ τὸν γνήσιον καὶ νόμιμον ἀρχιεπίσκοπον ἡμῶν κύριον κὺρ Ζωσιμᾶ. Διὰ χρημάτων δὲ καὶ δυνάμει ἐξωτερικῇ καὶ δυναστείᾳ τὸν ἀγιώτατον θρόνον αὐτὸν ἐπικρατῶν οὗτος ἀπετέλεσεν ὁ ἀσεβέστατος ἀθέσιμος παρανομίας καὶ πράξεις τοιαύτας, ὅσπερ καὶ γράφειν καὶ λέγειν αἰσχυρόμεθα, κατὰ περ ἢ κατ' ἐκεῖνου συνοδικῆ καθαίρεσις διατρανεῖ. Διὸ πρῶτῶς καὶ πνευματικῷ ἐπιστάτου ταύτης δεομένης, κατὰ θεῖα καλῶς διοικῆται, κατὰ τὰ Ἀποστολικά θεοπίσματα καὶ ἔρως τῶν ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν συνόδων, ὅπως ὑπὸ πάντων τῶν ἀρχιερέων καὶ κληρικῶν, εἴτε ἐπίσκοπος εἴτε ἀρχιεπίσκοπος καθίσταται. Τούτου χάριν εἰσήλθομεν ἅπαντες ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ ἡμῶν ἐκκλησίᾳ τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας, ἐν τῇ τοῦ θεοῦ λόγου ἁγία Σοφίᾳ, καθ' ἣν μετὰ τὴν θεῖαν ἐπίκλησιν, ψήφους κανονικὰς ποιησάμενοι εἰς τὸ καταστήσαι ἄξιον καὶ διαπρεπῆ ἀρχιεπίσκοπον ἀντάξιον τοῦ ἀγιωτάτου τούτου θρόνου ποιμένα καὶ διδάσκαλον, ἐθέμεθα πρῶτον τὸν λογιώτατον ἐν Ἱερομονάχοις αἰδέσιμον κύριον φιλόθεον, ἔπειτα τὸν Πανιερώτατον μητροπολίτην Γρεβενῶν Κύριον Θεοφάνην, καὶ τρίτον τὸν Θεοφιλέστατον ἅγιον Γκόρας καὶ Μόκρας κύριον Ἀρσένιον ἀφ' ὧν ὁ πρῶτος ἀνεφάνη ἄξιος τε καὶ ἐγκριτος τῆς ποιμενικῆς ταύτης ὑψηλῆς ἀρχιεπισκοπῆς (ὁ κύριος Φιλόθεος), δυνάμενος χάριτι θεῖᾳ

води свещенната Корицанска и Селасфорска митрополия; за него и всички гласувахме въ благодатъта на прѣсветия Духъ и го поставяме на рѣчената свещенна Корицанска и Селасфорска митрополия въ слава Отца, Сина и светаго Духа, аминъ. За това и се вписа въ патриаршеския кодексъ на Великата църква.

Въ Охридъ а џ џ (1709) юний ѿ

Касторийски Дионисий и първопрѣстоленъ гласувамъ.

Пелагонийски Яковъ гласувамъ.

Гревенски Теофилъ гласувамъ.

Горенски и Мокрски Арсений гласувамъ.

† Понеже отъ Бога воденъ всеблаженнѣйшиятъ и словеснѣйшиятъ нашъ господарь и владика на Първа Юстиниана Охридска и на цѣла Бѣлгария, господинъ господинъ Зосима, и около него находящиятъ се съвършеннѣйши синодъ, избра и мене нищожния за да ме въскачи на най-високия прѣ-столъ на свещенната Корицанска и Селасфорска митрополия, като ме намѣри, въ своята благодать, достоенъ за такъво духовно прѣдстояване, то благодаръж и прѣблагодаръж прѣди всичко на милостивия Богъ, който вдѣхна въ душата и сърцето на всеблаженнѣйшия ми владика и на светитѣ братия архисреи да ме избержтъ. Крайно благодаръж и на Негово Блаженство и около него находящия се Свещенъ Синодъ. Молъж се прочее на покровителя Бога да удостои и мене, най-малкия, свето и законно да пасъж и управлявамъ Христовото словесно стадо съ добродѣтеленъ животъ и безукоризненно поведение и да го прѣдствъж нескверно въ страшното Негово пришествие. Покорявамъ се на неговата заповѣдь и на заповѣдта на братството, светитѣ молитви на когото нека ме ржководжтъ за да прѣбждж въ светостъ и правда. И дано така да бжде, Христе царю, на вѣковетѣ, чрѣзъ посрѣдничеството на Прѣчистата ти Майка и молитвитѣ на во светихъ отца нашего Климента, архиепископа и чудотворца Охридскаго и всѣхъ святихъ, аминъ.

Въ ѿ џ џ (1709) юний ѿ

Смиренниятъ Корицански и Селасфорски митрополитъ Иоасафъ собственоръчно подписахъ.

А К Т Ъ ѿг.

Понеже свещенната тая архиепископия на Първа Юстиниана Охридска и на цѣла Бѣлгария останж безъ покровитель и пастирь, по причина че прѣжде архиерействующиятъ въ неж Дионисий разбойнически и противозаконно, съ пари и вѣнкашна върховна сила е грабнжлъ светѣйшия прѣ-столъ отъ законния нашъ архиепископъ Зосима, като въ сжщото врѣме извърши непозволени беззакония и скверни дѣла, които даже да пишеть се срамуваме, както се види отъ синодалното осъждение противъ него; понеже тая иерархия се нуждае отъ управитель и настойникъ, който да управлява добрѣ, споредъ апостолскитѣ установления и опрѣдѣленията на светитѣ и вселенски събори, за това ний влѣзохме въ светата наша Велика Църква на Първа Юстиниана Охридска и на цѣла Бѣлгария и слѣдъ призование Бога, гласувахме правилно за да възстановимъ достоенъ пастирь и учитель, способенъ архиепископъ на светия прѣстолъ. Най-напрѣдъ поставихме словеснѣйшия и въ неромонаситѣ прѣподобния господинъ Филотей, послѣ — Гревенския митрополитъ господина Теофана и третия — боголюбивия свето-Горенски и Мокренски господина Арсения, отъ които първиятъ, Г-нъ Филотей, се намѣри достоенъ и врѣденъ за тая висока пастирска архиепископия. Той може, съ Божията благодать, да ржководи и управлява свето и християнски тоя прѣсветъ прѣстолъ на Първа Юсти-

ἰθύνειν τε καὶ κυβερνᾶν ὁσίως καὶ χριστιανικῶς τὴν ἀγιωτάτην ταύτην καθέδραν τῆς πρώτης Ἰουσαικανῆς Ἀχριδῶν, καὶ ἀπάσας τὰς ὑπ' αὐτὴν ἱεράς ἐπαρχίας, καὶ τὰ σχολία καὶ δύσφορα τὰ πάντα λεία καὶ εὐθέα ἀπεργάζεσθαι. Ὅν θείῳ ἐλέει καὶ τῇ τρισσοφεγγεῖ αὐτοῦ αἴγλη τῇ τὴν ἡμετέραν διάνοιαν ἐλκούσῃ τε καὶ φροντισούσῃ εἰς ἐκλογὴν αὐτοῦ ψηφίζομεν διὰ πνευματικῶν ἡμῶν πατέρα καὶ ἀρχιεπίσκοπον γνήσιον τῆς ἀγιωτάτης ταύτης ἀρχιεπισκοπῆς Ἀχριδῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας ὃν συμψηφίζοντες βεβαιούμεν τῇ χάριτι τοῦ Παναγίου πνεύματος ἀμήν.

α ψ ι δ (1714) Σωτηρίῳ ἔτει τῇ δεκάτῃ ἕκτῃ μηνὸς Ἰουλίου.

Καστορίας Διονύσιος καὶ πρωτόθρονος συμψηφίζομαι.

Πελαγονείας Ἰωσήφ συμψηφίζομαι.

Βοδενῶν καὶ Γιανιτσᾶς (Πέλλας) Μητροφάνης συμψηφίζομαι.

Τιβεριουπόλεως (Στρουμνίτης) Νικηφόρος συμψηφίζομαι.

Κοριτσᾶς καὶ Σελασφόρου Ἰωάσαφ συμψηφίζομαι.

Πρεσπῶν Παΐσιος συμψηφίζομαι.

Μογλενῶν (Μολεσχοῦ) Γαβριήλ συμψηφίζομαι.

Βελεσοῦ Καλλίνηκος συμψηφίζομαι.

(Слѣдва).

ниана Охридска и всички подчинени ней епархии. По Божия милостъ и внушение за него, гласувахме и него избрахме за нашъ духовенъ отецъ и законенъ архиепископъ на св. Архиепископия Охридска и на цѣла България. Гласувахме и единодушно удостоивряваме съ благодатта на прѣсветия духъ, аминъ.

Въ ѿжд спасителна година на шестнадесетия день отъ мѣсець Юлий.

Касторийски Дионисий първопрѣстоленъ гласувамъ.

Пелагонийски Иосифъ гласувамъ.

Тивериополски, Струмишки Никифоръ гласувамъ.

Корицански, Селасворски Иоасафъ гласувамъ.

Преспански Паисий гласувамъ.

Могленски Гавриилъ гласувамъ.

Велешки Калиникъ гласувамъ.

Воденски и Паницански, (Пела) Митрофанъ гласувамъ.

И з в ѣ с т и е !

Отъ горнитѣ наши добри архиепископи и прѣдстатели на апостолския нашъ прѣстоль, господинъ Дионисий отъ Хиосъ въ ~~лѣ~~ прибави на мирията гр. на брой 300 треста, а Наускиятъ Филотей въ ~~лѣ~~ прибави на мирията гр. на брой 400 четиритотинъ — да бжде извѣстно на всички.

(Слѣдва).